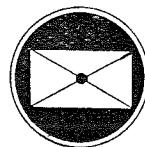

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

TIDSSKRIFT

FOR FRIMERKESAMLERE

Utgitt av NORSK FILATELISTFORBUND

REDAKTØR: ARVID SKAVANG

Redaksjonens adr.: Postboks 875, Oslo

NR. 3/4

1954

13. ÅRG.

Den 1. januar 1955 feirer det første norske frimerke sitt 100 års jubileum, og dette vil ganske sikkert bli minnet av landets myndigheter på en verdig måte.

Norsk Filatelistforbund har ment at jubileet også burde feires rent filatelistisk sett, og da helst med en internasjonal utstilling.

Norsk Filatelistforbund har allerede for lengre tid siden anmodet Oslo Filatelistklubb om å påta seg et eventuelt arrangement av en internasjonal utstilling, hvilket klubben også har erklært seg villig til.

Etter et langvarig forarbeid blir utstillingen nå til virkelighet, og vil under nav-

net «NORWEX – OSLO 1955» bli holdt i Oslo i tiden 4. til 12. juni 1955.

Norsk Filatelistforbund anmoder hermed alle interesserte filatelister i inn- og utland, ikke minst alle våre nordiske venner, om å vie utstillingen sin interesse og håper på at deltakelsen vil svare til de forventninger man kan stille seg i forbindelse med en internasjonal utstilling til minne om Norges første frimerke.

Til norske filatelister og norske filatelistklubber retter vi en inntrengende henstilling om, ikke bare å delta i utstillingen, men også å gå fullt inn for denne og gjøre det ytterste for å oppnå et resultat som vi alle kan være stolte av.

Bergen i april 1954.

NORSK FILATELISTFORBUND

F. Walter-Johannesen.

President.

„NORWEX OSLO 1955“

«Vi kommer sent, herr Konsul, men vi kommer godt.»

Disse ord fra åpningskapitlet av Alexander Kiellands berømte roman «Garman & Worse» gjør vi til våre når vi herved har den glede å meddele at det etter lange forhandlinger endelig er besluttet at det første norske frimerkes 100 års jubileum skal feires med avholdelse av en internasjonal frimerkeutstilling i Oslo.

Arrangører av utstillingen er Norsk Filatelistforbund og Det norske Postverk, men forbundet har anmodet Oslo Filatelistklubb om å overta utførelsen. H. M. Kongen har erklært seg villig til å være utstillingens beskytter.

Utstillingen vil bli lansert under navnet «Norwex – Oslo 1955» og vil bli holdt i Kunstnernes Hus i tiden 4. til 12. juni 1955. Her vil det bli plass til ca. 1000 rammer i format 85 x 125 cm. Hver ramme vil gi plass for 12 albumblad av vanlig format.

Utstillingens ærespresidenter er postdirektør Sten Haug og presidenten i Norsk Filatelistforbund, skipsreder F. Walter-Johannesen. For øvrig består organisasjonskomitéen av:

kunsthandler Arnstein Berntsen, president, dr. Per Gellein, visepresident og formann i utstillingskomiteen,

o.r.sakfører Leiv A. Brecke, generalsekretær,

regnskapssjef O. Homme, Poststyrets representant,

o.r.sakfører Sven Chr. Francke, formann i Finanskomitéen,

salgssjef Bjarne Grøntvedt, formann i Fest- og Mottakelseskomitéen,

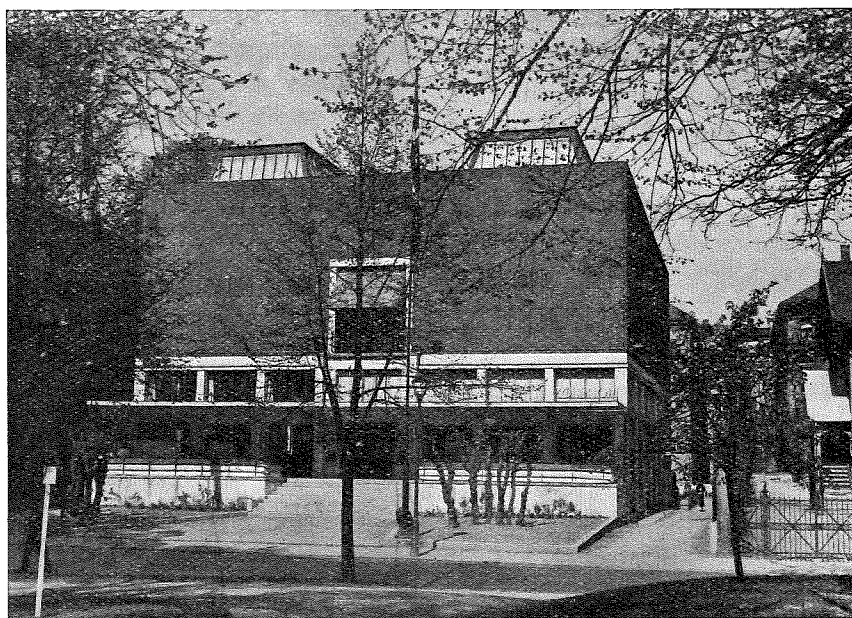
ingeniør Wilh. Ulleberg, formann i Teknisk komité,

disponent Jarle O. Stensdal, formann i Propaganda- og Katalogkomitéen,

avdelingssjef Tor Joh. M. Holtan, agent Dan Thune-Larsen, juryens representant, og

kjøpmann I. I. Jacobsen.

Ca. 1. september vil komitéen sende ut det første nummer av utstillingsmagasinet. Dette vil inneholde alle nærmere opplysninger om utstillingens opplegg og organisasjon, de forskjellige komitéers sammensetning etc., men det kan allerede nå meddeles at den høytidelige åpning vil

Kunstnernes Hus, Oslo.

finne sted i Rådhusets store sal lørdag den 4. juni 1955 og at Ordføreren samme dag vil gi en mottakelse i Rådhusets selskapslokaler for offisielle representanter, medlemmer av juryen, utstillere, utenlandske

tilreisende og andre etter spesiell innbydelse.

All korrespondanse angående utstillingen bes sendt til Generalsekretæren, adr. Postboks 104, Oslo.

Oslo, den 15. juni 1954.

Jarle O. Stensdal,
Propagandakomiteén.

UTGAVEN 1872-75 – SKILLING POSTHORN 1-SKILLING

Av F. Walter-Johannesen.

Forarbeide for Håndboken.

I innledningen fins gjengitt fra innberetning om opplagsstørrelsen «at gode frimerker» utgjorde 2 183 000 + 2 500 000 = 4 683 000.

Av tabellen i innledningen fremgår at det av utsendte 1-skillingsmerker var 4 922 000, hvilket tall stemmer med oppgavene over forbruket. Differansen — 238 500 stk. — er da sannsynligvis av den tidligere utgave 1 skill 1, idet trykningen av 1-skill. merker av posthorntypen først begynte i november 1872.

Det har tidligere vært opplyst at den eldste kjente avstempling er 28.8.1873, men gjennom senere iakttagelser er man kommet frem til 11.6.1873, avstemplet Christiania. En skulle anta at tidligere avstemplinger må kunne finnes, da trykningen allerede begynte som nevnt i november 1872, omenn det kan tyde på at beholdningen av tidligere utgaver først skulle oppbrukes.

Som nevnt fins fargene i flere distinkte nyanser:

1. trykning:

Plate I (a) Blek blåaktig grønn, klart trykk.

(b) Mørk blågrønn til blågrønn.

Senere trykninger:

Plate II (c) Gulgrønn til gulaktig grønn, uklart trykk.

(d) Mørk grønn.

Der var til dels store opplag av denne utgaven, og det ble derfor nødvendig å foreta reparasjoner og fornyelser av

trykkplatene. På denne måte fremkom flere plateoppsetninger. I 1-SKILL. er påvist 2 plateoppsetninger.

PLATE I

I 1-SKILL. er påvist 12 forskjellige typer som fordeler seg i arket som vist på plateoppsetningen fig. 1.

3	4	5	2	6	7	2	8	8	1
9	9	6	1	10	11	4	1	10	1
10	5	2	3	9	5	3	12	4	1
11	11	7	7	9	5	1	5	6	12
2	9	1	8	9	10	4	9	12	5
1	6	6	4	12	9	10	8	7	11
7	4	9	6	12	6	11	7	8	12
8	7	5	4	11	6	7	2	12	8
2	1	8	7	10	2	10	11	9	2
4	5	6	12	5	10	12	6	3	4

Fig. 1.

De 12 typene tilsvarer da følgende antall: 1/9 - 2/8 - 3/4 - 4/9 - 5/9 - 6/10 - 7/9 - 8/8 - 9/10 - 10/8 - 11/7 og 12/9.

Den sjeldneste type må sies å være type 3 som bare fins 4 ganger i platen.

Flere av de 12 typer (se typeplansje) fig. 2 har sine eiendommelige fellingsfeil.

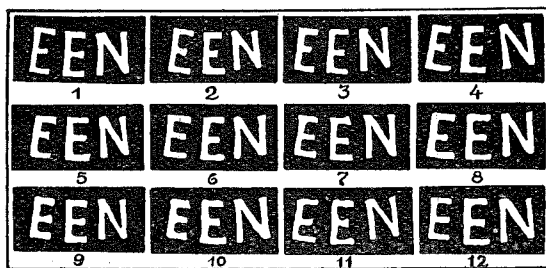

Fig. 2.

Disse ekstra kjennetegn som enkelte av typene er forsynt med, er platefeil som er oppstått i moderklisjéen og som derfor går igjen i alle merkene av vedkommende type (fig. 3).

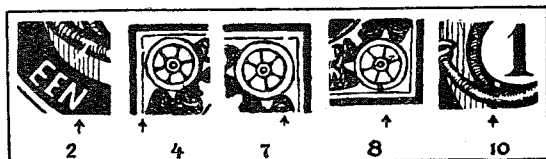

Fig. 3.

Type 2 har en hvit linje fra posthornet og ned mot siste E i EEN. (Den såkalte Harrison hairline.)

Type 4 har brudd på indre ramme i ø. v. hjørne. (Ikke alltid synlig.)

Type 7 har et liknende brudd i ø. h. hjørne.

Type 8 har en fargeflekk i n. h. hjul.

Type 10 har hvit flekk i posthornet til venstre for foten av 1-tallet.

Fig. 4.

Utenom de nevnte kjennetegn kan av platefeil nevnes følgende (fig. 4):

Nr.

- 2 (t-4). N og R i NORGE delvis dekket av farge (4). Liten N i NORGE (3).
- 4 (t-2). Har en lesjon i n. h. hjørne som om der er foretatt et snitt fra hjørnet og 2—3 mm langsetter den horisontale ytterlinje.
- 23 (t-2). Øvre horisontale ytterlinje usedvanlig tynn bort mot venstre hjørne.
- 41 (t-2). Jevn fortykning av den horisontale ytterlinje henimot nedre høyre hjørne.
- 43 (t-1). Har det bekjente punkt mellom E.EEN (3). Dessuten et innhakk i øverste del av 1-tallet (2).
- 45 (t-10). Har en liten lesjon i øvre høyre hjørne, samt en ganske liten hvit prikk etter E i NORGE.
- 76 (t-6). Har hvit «perle» liggende på hornets bøyle, nede og til høyre for kronen.
- 81 (t-2). Som nr. 41.
- 90 (t-2). Hvitt punkt etter SKILLING.

På flere steder i arket fins R i NORGE med noe avkortet stamme. Nr. 7 (t-2), nr. 23 (t-2), nr. 43 (t-1), nr. 44 (t-9), nr. 48 (t-10) og nr. 72 (t-7). Antageligvis for en del tilfeldigheter.

Der kan foruten de nevnte ting forekomme tilfeldige «skygger» i det mørke skriftbånd, særlig utpreget på nr. 86 (t-2), på venstre side av hornet. En liknende på nr. 96 (t-10), på høyre side.

En hel del av stemplene i plate I er brukt også i plate II. Flere konstante platefeil i plate I går således igjen i plate II, men på nye steder i arket.

PLATE II

De 12 forskjellige typene fins nå i et forandret antall, idet trykkplaten for dette opplag er blitt omsatt til en ny. Enkelte stempler er også byttet ut og erstattet med reservestempler (fig. 5).

I denne plate er fordelingen av typene: 1/7 - 2/8 - 3/3 - 4/9 - 5/10 - 6/10 - 7/9 - 8/7 - 9/10 - 10/10 - 11/8 og 12/9.

Også her må den sjeldneste type sies å være type 3, som bare fins 3 ganger i platen.

Påviselig er der således utbyttet 2 av type 1, 1 av type 3 og 1 av type 8. Av nye

10	7	5	2	11	2	6	2	11	8
6	6	9	1	4	2	4	1	2	12
12	7	10	8	1	12	11	3	1	12
8	11	4	9	8	2	4	1	7	11
9	11	5	9	11	3	6	4	12	4
5	12	4	7	5	8	2	8	6	10
10	6	7	12	1	5	10	9	7	10
6	9	5	6	9	8	9	7	3	10
4	12	9	5	4	7	5	1	10	10
7	5	6	6	9	5	12	11	10	2

Fig. 5.

er kommet til 1 av type 5, 2 av type 10 og 1 av type 11. Dessuten eventuelt slike som måtte være utbyttet med tilsvarende typer.

Ved hjelp av andre konstante platefeil kan en del stemplers plass i plate II bestemmes i forhold til plate I.

Plate I nr. 90 til nr. 4 i plate II, nr. 23 til nr. 6, nr. 81 til nr. 16, nr. 43 til nr. 18, nr. 16 til nr. 23, nr. 45 til nr. 44, nr. 4 til nr. 57, nr. 76 til nr. 59, nr. 41 til nr. 100 og nr. 2 til nr. 53.

Fig. 6.

Platefeil på plate II, som bortsett fra en del ikke fins i plate I (fig. 6):

Nr.

- 3 (t-5). Oppgraverte høyre vinger (5) (2).
- 4 (t-2). Punkt etter SKILLING og oppgravert.

- 5 (t-11). Sky i ovalbåndet utfor posthornets munnstykke.
- 8 (t-2). Oppgravert sjallstykke.
- 9 (t-11). Fargeflekk mellom ytre og indre rammelinje n. v. hjørne.
- 10 (t-8). Oppgravert sjallstykke og sky over «N» i EEN (10) (3).
- 12 (t-6). Liten lesjon i ø. h. hjørne.
- 13 (t-9). Liten lesjon i n. h. hjørne.
- 14 (t-1). Lite hakk i ø. h. hjørne.
- 17 (t-4). Bærer preg av å være slitt, da linjer og hjørneornamenter på venstre side er uklare. Forekommer med hvitt punkt i ytre rammelinje ø. v. hjørne.
- 18 (t-1). Punkt mellom første og annen E i EEN (E.EEN) (15) (5).
- 23 (t-10). Mindre hakk ytre rammelinje nedre høyre hjørne.
- 27 (t-11). Hakk ytre rammelinje høyre side ut for underkant av sjallstykke.
- 28 (t-3). Fargeflekk ved ovalen mellom og over R og G i NORGE.
- 30 (t-12). Ø. h. hjørne avstumpet og det diagonalt motstående hjørne litt avrundet.
- 31 (t-8). Virker slitt langs hele v. sides tynne rammelinje.
- 32 (t-11). Slitt og brudd tykke rammelinje ut for hjulet ø. h. hjørne. Oppgravert.
- 33 (t-4). Liten hvit prikk ytre rammelinje ø. v. hjørne.
- 36 (t-2). Antydning til «Liten N i NORGE», men mindre grad (5) (2).
- 39 (t-7). Oppgraverte høyre vinger.
- 40 (t-11). Oppgraverte høyre vinger.
- 44 (t-9). Punkt etter E i NORGE. Oppgraverte vinger og sjallstykke.
- 46 (t-3). Lang «brist» fra ø. h. hjørne nedad og til venstre gjennom E i NORGE og inn i den skraverete bakgrunn. Veritabel «cracked plate». Oppgravert.
- 47 (t-6). Kronens perle på h. side ser ut som en hvit prikk.
- 48 (t-4). Nedstreken i R i NORGE med krok.
- 50 (t-4). N i NORGE avkortet.
- 51 (t-5). Oppgravert sjallstykke (5) (2).
- 52 (t-12). Mindre brudd ø. v. hjørne. Hakk ytre rammelinje ø. h. hjørne.
- 53 (t-4). N i NORGE avkortet (Liten N) (12) (4).

- 56 (t-8). Mindre brudd indre rammelinje over ø. v. vinge.
- 58 (t-8). Oppgraverte høyre vinger.
- 59 (t-6). Hvit prikk hvor posthornets sjallstykke møter ovalen.
- 61 (t-10). Mindre hvit flekk i posthornet under til venstre for foten i 1-tallet.
- 63 (t-7). Lite brudd indre rammelinje ø. h. hjørne.
- 64 (t-12). Oppgraverte høyre vinger og sjallstykke.
- 68 (t-9). Hvit strek fra første E i EEN, nedad til venstre, samt avkortet stamme i R i NORGE (5) (2).
- 70 (t-10.) Fargeklatt langs høyre side ut for sjallstykket. Oppgravert.
- 74 (t-6). Fargefleck ut for G i SKILLING mellom ytre og indre rammelinje.
- 80 (t-10). Oppgraverte høyre vinger.
- 81 (t-4). Antydning til «Liten N» i NORGE. Oppgravert (5) (2).
- 84 (t-5). Oppgravert nederste v. vinge.
- 86 (t-7). Oppgraverte høyre vinger.
- 87 (t-5). Er sett med innbuling i rammen under og litt til venstre. Oppgravert.
- 88 (t-1). Har et innhakk i rammen ved siden av hjulet i ø. v. hjørne, samt et brudd på indre rammelinje på samme side ved nedre hjørne.
- 89 (t-10). Lite hakk i ytre rammelinje nederst til venstre. Uregelmessig sjallstykke.
- 92 (t-5). Oppgraverte høyre vinger.
- 93 (t-6). En fargeprikk eller flekk over R i NORGE. Oppgravert. Forekommer også med hvit flekk over S i SKILLING.
- 94 (t-5). Oppgraverte vinger. Har en ca. 5—6 mm lang brist(?) langsetter den tykke rammelinje fra ø. h. hjørne og nedad i en liten krumning.
- 96 (t-5). S i SKILLING delt med farge. Oppgraverte høyre vinger (5) (2).
- 98 (t-11). Brudd indre rammelinje til venstre for nederste venstre hjul. Oppgraverte høyre vinger.
- 99 (t-10). Hvit flekk i ovalbåndet litt under N i NORGE. Innhakk ytterste rammelinje nederst

til venstre. Oppgravert sjallstykke.

- 100 (t-2). Avsmalet rammelinje n. h. hjørne.

På et ark er sett nesten hele 10de rekke med spor etter et «trykk» ovenfra, så de høyre hjørners ytterlinje er blitt mere eller mindre bøyet eller ledert.

1-Skill plate II har et vertikalt par som er utagget mellom merkene (eneste kjente eksemplar) (500). «Specimen» påtrykk kjennes av begge plater. (Plate I (3) og plate II (129)).

4-blokker av 1-Skill 1 a. og 1 b. regnes som meget sjeldne (ubrukt henholdsvis x 18 og x 15), mens 4-blokker eller større av plate II er ordinære (4).

«STOCKHOLMIA 55»

Den 1. juli 1955 blir det 100 år siden Sveriges første frimerker — de berømte skilling banco merker — ble utgitt.

I anledning av dette jubileum arrangerer det svenske postverk, i samarbeid med Sveriges Filatelist Förening, en internasjonal frimerkeutstilling i Liljevalchs Konsthall, Stockholms store utstillingslokale. Til dekning av utstillingens utgifter har den svenske regjering stillet sv.kr. 300 000,— til utstillingens disposisjon. Vi vet fra tidligere at svenskene er glimrende organisatorer, og sett på bakgrunn av de midler som disponeres kan vi være sikre på at «Stockholmia 55» blir «århundredets» utstilling. H. M. Gustaf VI Adolf er utstillingens beskytter, generalpostdirektør Erik Swartling dens president og formannen i Sveriges Filatelist Förening, oberstløy-

nant Herman Schultz-Steinheil er formann i organisasjonskomitéen.

Denne har nettopp sendt ut nr. 1 av utstillingsmagasinet, som inneholder reglement for utstillingen, liste over komitéer, representanter i utlandet, anmeldelsesblankett etc. Undertegnede er oppnevnt som representant for Norge og har sendt magasinet til en rekke klubber og samlere som kunne tenkes å ville være interesserte i å utstille.

Vi feirer jo selv neste år våre egne fri-merkens 100 års jubileum med en stor utstilling i Kunstnernes Hus i Oslo i tiden 4. til 12. juni. Da den svenske utstilling varer fra 1. til 10. juli kan samlinger som deltar i Oslo sendes direkte til Stockholm for deltakelse der.

Jeg retter herved en appell til norske samlere om å stille ut på «Stockholmia 55» slik at norsk filateli kan bli representert på en verdig måte. Der er ingen avgifter for deltakelse. Foreløpig anmeldelse må være utstillingskomitéen i hende innen 1. august d. å.

Undertegnede står til disposisjon med alle opplysninger som måtte ønskes om utstillingen.

Jarle O. Stensdal.

FRANKRIKE

Det har lyktes oss å få en fast medarbeider til NFT, idet F. C. Svendsen, Bergen, har lovet å redigere en spalte i hvert nummer fremover med ovenstående overskrift.

Vi spør herr Svendsen hvorfor Frankrike er blitt hans kjælebarn udi filateli?

— Det er ikke så lett å svare på. Det var vel egentlig Johs. Jellestad som i sin tid penset meg inn på dette landet. Du må samle noe som ikke alle andre samler på, var hans ord. Så kom jeg ved hans hjelp over en del samlinger, og disse ble så sammenarbeidet. Så kom konkurransenmomentet inn, idet vi var to venner som

konkurrerte om å få landet mest mulig komplett.

Og så har vi historie, geografi og sist, men ikke minst: gravyre, utførelse, motivvalg osv. Vi skal lete lenge etter å finne et land som har vært så flink når det gjelder pene merker og nitid og vakker utførelse! Eller skal vi si som Strandell sa ved en given leilighet: Svendsen har forelsket seg to ganger, først da han ble forlovet — og nå i Marianne! Ja, hun med buen, forstås!

Senere har det vist seg at området er i største laget, så jeg har heller spesialisert meg på de eldre franske merker opp til 1870-årene. Det er fantastisk å se hvor flinke de var allerede dengang når det gjaldt både farver og gravyre! Og der er meget morsomt å finne på de franske merker. Typer, oppgraveringer, stempler osv., og prisene er på de alminnelige sorter slett ikke uoverkommelige. Det gjelder her som alltid i filateli å ha tid til å vente, ta tålmodigheten til hjelp, så kommer det merke man ønsker seg nok engang.

Hensikten med denne spalte er å fortelle litt om Frankrike — historie, geografi osv., frimerkeprat og filateli — for at andre også kan få gleden av alt det jeg har lært gjennom mitt studium av disse vakre merker.

Jeg håper på mange bidrag fra andre likesinnede samlere. Spalteplassen står åpen. Jeg håper også at NFT vil spandere noen klisjéer iblant og helst plasere spalten på samme plass hver gang.

Til slutt: Vel møtt i NFT under FRANKRIKE!

Kilovaresalg i Sveits

foregår nå. Det er i alt til salgs 57 pakker à 5 kg, derav 39 pakker Sveits og 18 med utenlandske merker. — Forrige års priser var resp. 270—390 frc. og 350—490 frc. Merkene selges ved anbud til postverket.

Det spør jo da hvor meget papir der er med. Omregnet etter kurs à kr. 1.60 pr. frc. blir det jo ikke så billig.

Sv.

VERDENS FØRSTE FRANKERINGSMASKIN

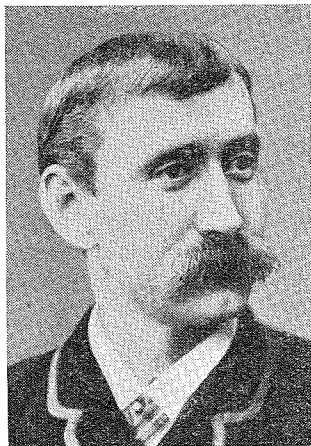
Av førstesekretær Eilert Tommelstad, Poststyret.

Fra «Teknisk Ukeblad».

Mannen hvis bilde er gjengitt nedenfor, er dyremaleren *Karl Uchermann*.

Slår en opp i et vanlig konversasjonsleksikon, finner en at han er født i Borge i Lofoten 31. januar 1855, at han var elev av de norske malere Bergslien og Askevold, at han senere studerte malerkunst i München og Paris, at hans hovedarbeid er det realistiske bilde: Flamsk hundeforspann, som finnes i Nasjonalgalleriet, Oslo, og at han døde 15. oktober 1940.

Men det burde ha stått litt mer om Karl Uchermann. Det burde ha stått at han var oppfinneren av verdens første frankeringsmaskin.

Karl Uchermann.

At dyremaleren Karl Uchermann så tidlig som 9. januar 1902 søkte de postale myndigheter om tillatelse til å innføre en av ham konstruert frankeringsmaskin i det norske postverk er kjent, og det er likeledes kjent at de postale myndigheter i sirkulære nr. 19 av 6. mai 1903 kunngjorde at Uchermanns frankeringsmaskin forsøksvis ville bli benyttet i stedet for vanlige frimerker; men at Uchermanns frankeringsmaskin var den første frankeringsmaskin i verden, er først fastslått ganske nylig.

Uchermann samarbeidet ved konstruksjonen av frankeringsmaskinen med det norske firma Krag Maskinfabrik i Kristiania (Oslo), som i årenes løp har levert vanlige poststempelmaskiner til en lang rekke land i og utenfor Europa.

Uchermanns søknad til Poststyrelsen

om godkjenning av frankeringsmaskinen som han hadde konstruert, er gjengitt i fig. 2.

Det har lyktes meg i egenskap av styrrer av Postmuseet å få tak i 3 stykker av Uchermanns frankeringsmaskin. Fig. 3 viser maskinen i forskjellige stillinger. På to av bildene er sidestykket tatt bort, slik at en kan se hvorledes maskinen arbeidet.

Det har også lyktes meg å finne en av Uchermann utarbeidet bruksanvisning for frankeringsmaskinen. Den lyder slik:

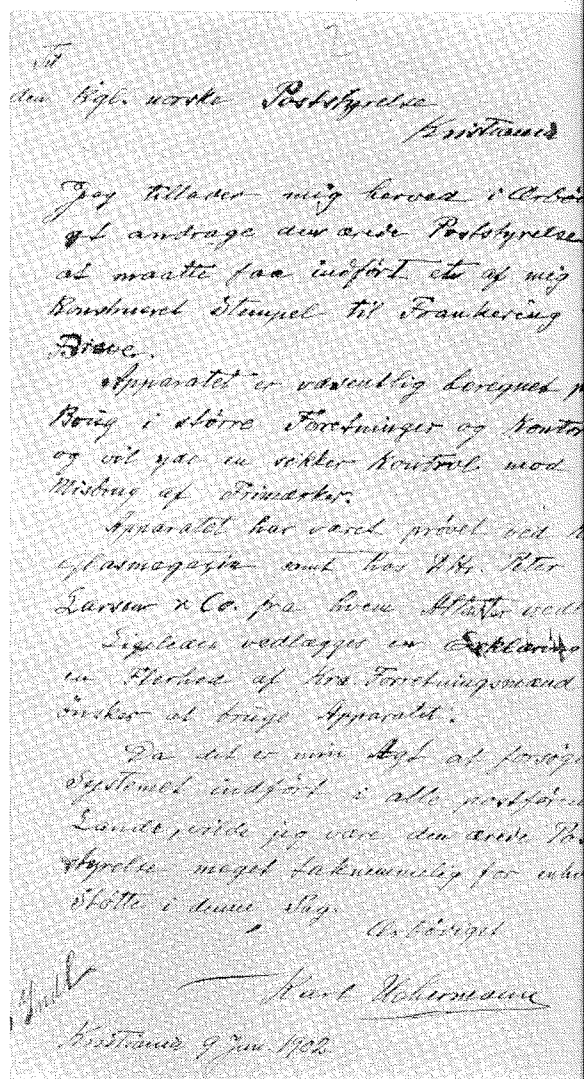

Fig. 2. Uchermanns brev til Poststyrelsen om godkjenning av frankeringsmaskinen.

«1. Brevet A lægges i Maskinens Spalte, helt inn til Tverrvæggen A. a.

2. Haantaget B føres langsomt ned til B. b., hvorpaa man trykker (nogenlunde haardt).

3. Naar Farve(vædske)n er opbrugt, afskrues Kapselen C. Stempelet D tages op, hvor paa man drypper nogle Draaber (af Vædsken) Farve ned i Cylinderen.»

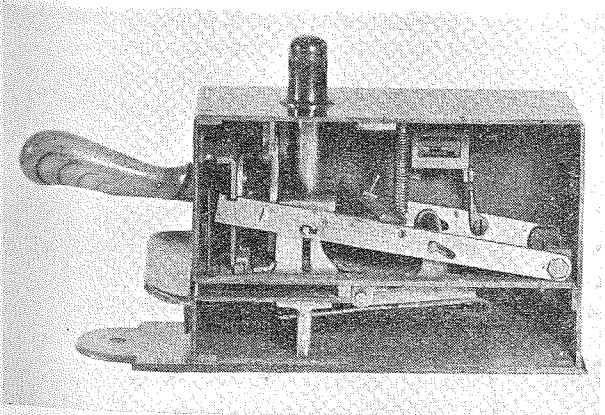
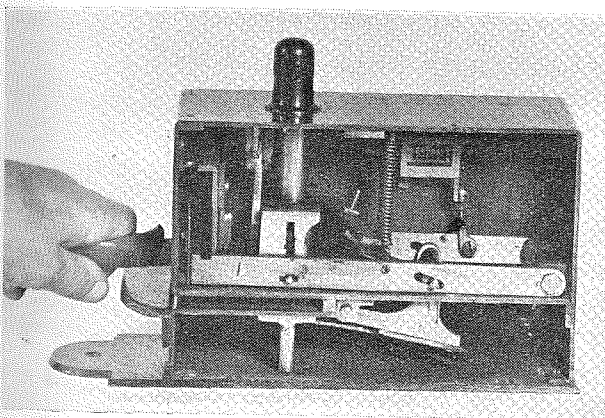
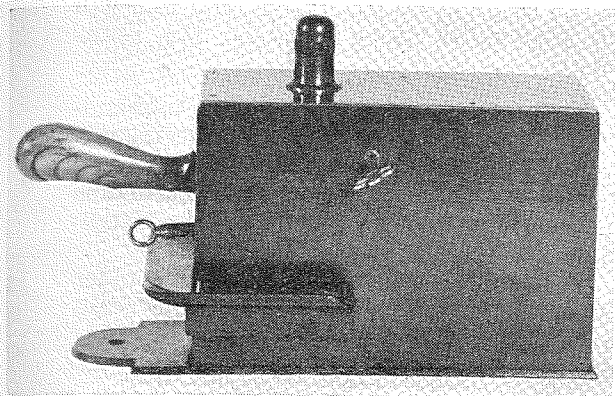

Fig. 3. Maskinen i forskjellige stillinger.

Poststyrelsen godkjente Uchermanns frankeringsmaskin til bruk ved frankering av *innenrikske* postsaker. Kunngjøringen herom i «Cirkulære fra Den Kongelige Norske Regjerings Departement for de offentlige Arbeider, Poststyrelsen» nr. 19 av 6. mai 1903 lyder:

«I Kristiania vil der *forsøgsvis* blive benyttet stemplingsmaskiner istedetfor frimerker ved frankering af *indenrigs*ke postsager. Stemplene har 5 og 10 øres værdiangivelse, jfr. nedenstaaende aftryk.

De postsager, som bærer saadanne stempler, bliver at behandle ganske som om de var forsynet med frimerker af tilsvarende værdi.»

Det var Poststyrelsen som skaffet maskinens frankeringsklisjéer. I fig. 4 er gjengitt fotografi av en frankeringsklisjé og i fig. 5 av et frankeringsavtrykk.

Avregningen av portoforbruket mellom Kristiania postkontor og de firmaer som anskaffet seg Uchermanns frankeringsmaskin, skjedde på den måten at en tjenestemann fra postkontoret hver 14. dag avleste maskinens telleverk hos brukerne og samtidig mottok kontant oppgjør for portoforbruket. Ved denne kontrollen ble det brukt trykte kontrollblanketter, som ved hver avlesning ble utfylt i to eksemplarer og undertegnet av postkontorets kontrollør og av vedkommende bruker av frankeringsmaskinen. Brukeren fikk det ene eksemplaret til bruk som regnskapsbilag, det andre ble sittende igjen i postkontorets blankettbok.

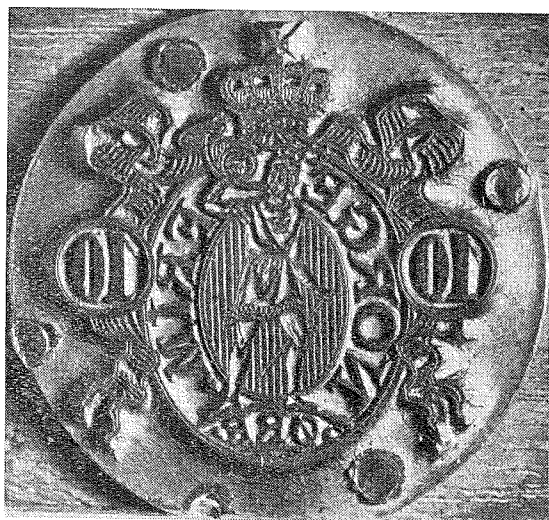

Fig. 4. Frankeringsklisjé.

Fig. 5. Frankeringsavtrykket.

Kontrollblankettene var fortløpende nummerert, slik at Postverkets kontrollør igjen kunne kontrolleres av sine overordnede.

Postsendinger som var frankert ved hjelp av frankeringsavtrykk, ble poststemplet på vanlig måte, idet frankeringsavtrykkene ingen datoangivelse bar.

En av Uchermanns frankeringsmaskiner ble i 1951 utlånt fra Postmuseet noen tid til Universal Postal Frankers Ltd., London, i utstillingsøyemed. Firmaet anførte i brev av 17. desember 1951:

«In collaboration with our affiliated Company Pitney-Bowes Inc. of Stamford,

Connecticut, U.S.A., we are publishing a catalogue showing the meter impressions of the World from the earliest times.

We have always understood that the first Franking machine put into actual use was that invented by Ernest Moss of New Zealand, but after reading your letter to Mr. S. B. Barfoot of 37, Forestdale, Southgate, it is very clear that the honour of having introduced the first franking machine must go to Norway and this will be given full prominence in the Catalogue.»

Dette er skjedd fyldest ved at omhandlede verdenskatalog over frankeringsavtrykk på omslagssiden bærer en gjengivelse av et 5 øres avtrykk av Uchermanns frankeringsmaskin poststemplet Kristiania 22. X. 1904, se fig. 7.

Forordet i verdenskatalogen inneholder bl. a. følgende om Karl Uchermanns frankeringsmaskin:

Fig. 7. Illustrasjon fra forsiden av The Meter Postage Stamp Catalogue, 1953.

Blanket no. 92.
Dato: 1904

2

Stemplingsmaskine no. 21

Antal stemplinger	
Maskinen adviste ved aflæsning 2/4 1904	10480
og ved sidste aflæsning 23/3 1904	9247
	933

Antal gange benyttet i mellem-tiden

2101 x 5 øre = kr. 46. 95

44. 46. 01

Fig. 6. Kontrollblankett.

«To Karl Uchermann goes the honour of having originated the franking system as we know it today for use by private firms. His machines were constructed by Krag Maskinfabrik, of Kristiania. The frank dies were supplied by the Postal authorities and the design is one of the most attractive ever to have been used (see frontispiece).»

Det kan tilføyes at direktøren for The Science Museum, South Kensington, London, i brev av 25. august 1952 skrev til Poststyret bl. a. følgende:

«... The Uchermann machine would add greatly to the interest of our collections,

and as I understand that the Machine you have is not the only one of its kind and that there are other specimens in Oslo, I am writing to ask whether you would be so kind as to agree to let us have the Machine which is now in London.»

Poststyret fant imidlertid ikke å kunne imøtekomme denne anmodningen.

Bruken av de Uchermannske frankeringsmaskiner opphørte i 1905. Det skyldtes uoverensstemmelse mellom skattemyndighetene i Kristiania og Karl Uchermann. Men den historien hører ikke hit.

Det turde være en tanke å ære konstruktøren av verdens første frankeringsmaskin, dyremaleren Karl Uchermann, ved utgivelse av et minnefrimerke på 100-årsdagen for hans fødsel 31. januar 1955.

Om montering av vakra frimærken.

Mest talas i filatelistpressen om frimærkens papper, tryck, tandning, nyanser etc. Någon enstaka gång avhandlas motiv- eller temasamlandet. Men att många, som verkligen är fallet, samla frimærken först och främst efter det egna skönhetssinnet, hör man aldrig omnämnas i frimærksbladen. Hur sådana samlare ordna sina frimærken är därför ej känt.

Samlar man frimærken först och främst därför att de äro vackra, bör man, anser jag, ordna dem efter ungefär samma principer som målningar hängas upp på konstutställningar. Där föras tavlor av en och samma konstnär samman i ett rum eller på en vägg. I konsekvens härmed bör man, om en konstnär ritat flera frimærken, sätta upp dem tillsammans på ett eller flera blad. Finnas olika valörer är därmed skilda färger av samma märke, bör man välja ut mærken i färger, som tilltala en. Under varje märke kan stå ett nummer som hänvisar till en katalog. Ty på blad med vackra frimærken bör ej placeras upplysande text. Det skulle störa helhetsintrycket.

Självfallet får man ej sätta upp t. ex. boktrycks- och gravymærken på samma blad, även om en och samma konstnär ut-

fört teckningarna till båda slagen av märke. Att så göra vore detsamma som att på en konstutställning exponera t. ex. målningar och etsningar om varandra. Det göres dock ej.

Varje frimärke kan sättas upp på en tunn vit kartongbit. Men jag tror ej, att det är lämpligt att inrama varje märke med ränder i tusch i samma färg. Alla tavlor på en utställning ha ej lika formade och färgade ramar.

Det är nödvändigt att till en samling vackra frimærken ha katalog, då förklarande text, som redan sagts, ej bör finnas på bladen. Katalogen kan i detta fall utgöras antingen av frimærksblad med text, vilka å utställning sättas vid sidan av blad med frimærken, eller av katalog i häftesform liksom å konstutställningar. I katalog av det ena eller andra slaget kan lämpligen anges: vad som är motiv till märke, vilken konstnär som utfört motivet, om det är ett konstverk, vem som tecknat mærket, tryckförfarande och utgivningsår. Utgivningsland behöver ej anges, annat än då tvekan därom kan råda.

Om frimærkens skönhet eller fulhet äro meningarna mycket delade. Därför skulle exponat av t. ex. vackra norska eller svenska frimærken bli mycket skiftande. Men just omväxling är stimulerande och av intresse för besökare å frimærksutställningar.

Paul Gerhard Heurgren.

Falske merker.

«Evening Standard» i London beretter om en samler som har över 40 000 frimerker, som hvis de hadde vært ekte, ville hatt en verdi på mer enn en million. Mannen er sveitser. Han begynte sin samling ved at han arvet en del merker, og der var mange falske. I et intervju medga han at det slett ikke er lett å skaffe seg falske merker og å oppdage dem. Skal man forøke sin samling av ekte merker, bytter man med andre eller kjøper fra gode handlere.

Men hvorfra får man falske merker? — Ja, det er en hemmelighet.

Sv.

EIRE

Av Frank W. Jensen.

Det som nå er republikken Eire ble først skilt fra Storbritannia i 1922. Ved overgangen til Den irske republikk ble Irland, unntatt de 6 nordligste «counties», et ledd i de britiske dominions.

Noe av det første som ble gjort i den nye dominion, var å skaffe frimerker. Fra 1840 til 1922 hadde de ordinære engelske frimerker vært i sirkulasjon, og under forberedelsen med en definitiv utgave ble det bestemt å overtrykke de engelske frimerker. Det første problem for autoritetene var hvilken form overtrykket skulle ha. Det var besluttet at det skulle vise navnet på den nye dominion, men i den første del av 1922 var irske affærer i hendene på et provisorisk government, og det var ikke ønskelig å vente med utgivelsen av frimerker til den forlangte lovgivning hadde fastsatt loven for den nye dominion. I følge dette ble det bestemt å overtrykke alminnelige engelske frimerker med irsk skrift: «Rialtas Sealadach nah Eireann 1922» (Provisorisk regjering av Irland 1922).

For å fremskynde trykkingen ble overtrykksarbeidet overlatt til to trykkerier. The Dollard Printing House Ltd. (Dublin) utførte overtrykket på 1/2d., 1d., 2 1/2 d., 3d., 4d., 5d., 9d., 10d., 2/6 sh., 5/— sh. og 10/— sh., mens Messrs. Alex. Thom & Co. Ltd. (Dublin) hadde ansvaret for 1 1/2d., 2d., 6d. og 1/— sh. De overtrykte frimerker bestod av King George V — utgaven 1912—22 — og alle hadde vannmerke «Sypher Simple». Begge typer av 2d. ble overtrykt.

Først brukte begge trykkerier sort farve til overtrykkene, men 1. april viste 2 1/2d., 4d. og 9d. seg med rødt overtrykk, da det sorte overtrykket viste liten kontrast på disse frimerker. Under borgerkrigen, tidlig i juli 1922, ble Messrs. Dollards trykkeri ødelagt under det berømte angrep på «The Four Courts», og følgen

av dette ble at alt overtrykksarbeide ble overlatt til Messrs. A. Thom.

Etter hvert som Dollard-overtrykket ble utsolgt, ble disse erstattet av Thom-overtrykk i en ny, blåsort sverte, unntatt 2 1/2d., 4d. og 9d., som fortsatt ble overtrykt i rødt. I november ble farven på 9d.-merket forandret fra brun til grønn, men også disse ble overtrykt i rødt.

Den neste viktige forandring ble gjort i november. Da beholdningen av 1/2d., 1d., 1 1/2d., 2d. og 1/— sh. minket, ble disse verdier overtrykt fra nye plater, utvilsomt på grunn av at de gamle var utslitt. Dette blir vanligvis kalt «Wide spaced», da det her er lenger avstand mellom typene.

6. desember kommer så det første merke av den definitive utgave, nemlig 2d. Irlands kart, tegnet av J. Ingram, men 11. desember kommer et nytt 2d.-merke med overtrykk «Saorstat Eireann 1922» (Irske Fri-stat 1922), og før noen flere verdier av den definitive utgave kom, ble det utgitt en komplett serie med dette overtrykk. I løpet av 1923 kom så resten av den definitive utgave.

Da ingen irske trykkerier hadde maskiner for overtrykk av frimerker i ruller til automater, ble dette arbeide overlatt til Messrs. Harrison & Sone Ltd., London.

For en nybegynner kan det se vanskelig ut å skjelne mellom de forskjellige overtrykk som finnes på de provisoriske utgaver, men de er lettere å skjelne fra hverandre enn det ser ut til til å begynne med, da det her er ganske betydelige variasjoner.

Rialtas Sealadach na hEireann 1922.

Dollard-overtrykket er her lett å skjelne fra de andre på årstallet, som her har romerske tall og er uten punktum. Målene på overtrykket er: Rialtas 12 mm, Sealadach 15 mm., hEireann 14,5 mm. og høyden er 17 mm.

Thom-overtrykket har årstallet i blokk-skrift og har alltid punktum. Målene her er Rialtas 11,8 mm., Sealadac 14,4 mm., hEireann 13,5 mm.

Thom «Wide spaced» har målene: Rialtas 13 mm., Sealadac 15,4 mm. og hEireann 14,3 mm. Høyden er 15,5 mm.

Harrison-overtrykket (automatmerker) har målene: Rialtas 12,2 mm., Sealadac 15 mm. og hEireann 15 mm. Høyden er 17 mm. Her er i i Rialtas lenger enn på Thom-overtrykket og går under de andre bokstaver i linjen.

Overtrykket på de høye verdier er kanskje de vanskeligste å skjelve mellom, men Dollard-overtrykket har **h** i hEireann 2/3 mm. fra E og er litt over linjen, mot Thoms hvor **h** står på linje og er bare 1/3 mm. fra E. Målene er også forskjellige.

På Dollard-overtrykket måler Rialtas 12½ mm., Sealadac 15 mm. og na hEireann 21½ mm. Og Thoms: Rialtas 12 mm., Sealadac 14½ mm og na hEireann 21 mm.

Saorstat Eireann 1922:

Thom-overtrykket skjelves best fra Harrisons på årstallet ved at her har 1 rette hjørner og hodet på 9-tallet er ovalt mot Harrisons avrundede hjørner og 9-tallet med rundt hode. Den definitive serie av 1922—23 gikk bare til 1/— sh., til tross for at det skulle utgis 2/6 sh., 5/— sh. og 10/— sh. med motiver av «The General Post Office», «The Four Courts» og «The Custom House in Dublin», tegnet av prof. Atkinson. Disse ble ikke utgitt, og dette nødvendiggjorde videre overtrykk av engelske frimerker, og en ny type av det tre-delte «Saorstat-overtrykket» fulgte i 1923 med smalere 1922, overtrykt av «The Government Printing House». I dette overtrykk måler 1922 5,5 mm. mot Thoms 6¼ mm.

I 1927 ble det overtrykt merker fra plater hvor Thom- og Government-klisjéene er sammensatt, og herfra kan finnes par med bredt og smalt årstall sammenhengende.

De siste overtrykte engelske frimerker

kom i 1935. Det var verdiene 2/6 sh., 5/— sh. og 10/— sh. av utgaven 1934 med kryssede linjer i medaljongen med kongens bilde (Waterlow & Sons Re-engraved).

Da de irske trykkerier ikke hadde noen erfaring i den art av trykningsarbeide, finnes det her en masse varianter som kan være vel verd et studium, og jeg er sikker på at de som gir seg i kast med disse frimerker og overvinner de første vanskeligheter, vil få en masse glede av studiet av de irske frimerker.

Kilovaren.

Med interesse har jeg lest de to innlegg i de siste nr. av NFT angående denne sak. Jeg synes imidlertid at herr Middelthorntar vel hardt i når han sier at postfunksjonærene intet kan gjøre. Så vidt jeg har brakt i erfaring finnes følgende merker til frankering i dag: 1-øres, 2-, 3- og 7-øres posthorn, Kong Haakon 30/25 øre, Kong Haakon 80 år 30 og 55 øre, 20/15 øres posthorn, 30 øres kirkejubileum. Selv om det vil ta litt lenger tid, så tror jeg nok det er mulig å variere frankeringen litt mere. Likeledes må det være like lett å oppfordre folk til å bruke tilleggsmerker på følgebrev og anvisninger som på alm. brev. På pakkefølgebrev står: «Bruk ikke skadde frimerker», men likevel forekommer det ofte at bra frimerker er istykkerrevet.

En annen uvane som postfunksjonærene har, er å skrive portotaksten med kopiblyant og så etterpå sette frimerkene over ved frankering. Enhver som har vasket av frimerker vet at et slikt merke er fullstendig verdiløst, og det er ergerlig å se bra merker ødelagt på denne måten. Dette er sikkert ting som postfunksjonærene ville forsøke å unngå om de ble gjort oppmerksom på forholdet, noe som ville komme begge parter til gode. Var det ikke mulig for forbundet å ta saken opp med Postmannslagene?

Imsland 2. februar 1954.

Endre Fjetland.

Sluttreplikk.

I mitt innlegg om kilovaren sa jeg at det stort sett var postfolkene som satte frimerker på følgebrevene og ikke publikum. Videre sa jeg at man ikke kunne forlange at disse (postfolkene) skulle bruke merker med tilleggsverdi og av egen lomme utrede tilleggsverdien for å tilfredsstille herr Thrap-Meyer og andre kjøpere av pakkeavklipp.

Dette forklarer herr Thrap-Meyer at han ikke forstår meningen med.

Kilovaren er for tiden lite verdifull, og ingen kan hjelpe for disse ting — ikke engang Postmannslagene — det er sakens kjerne. Særlig er varen dårlig fra de større byer — noe bedre fra steder i vårt land som ennå ikke har jernbaneforbindelser fordi der fra slike steder må nyttes postpakker av større vekt og verdi enn ellers i landet.

Til herr Gummeson må jeg svare at vi her i Norge betaler henholdsvis 0,25, 3,50 og 0,60 pr. 100 for 1—1½—2 kroners vanlige frimerker. Det var noe overdrevet når jeg skrev at disse merker kun var verd noen øre pr. 1000, men å betale funksjonærer for å rense 1 og 2 kr.-merkene kan

ikke lønne seg. Dertil er funksjonærene altfor høyt lønnet i Norge. Selvfølgelig kan private, som ikke behøver å kalkulere med utgift til lønn til rensere, se overleget og annerledes på tingen.

Vel — denne sak antas å interessere mange av tidsskriftets lesere. Når jeg tilot meg å blande meg opp i den, skyldes det at jeg — ut fra mine erfaringer — var helt på det rene med at herr Thrap-Meyers angrep på postfolkene var urettferdig og derfor krevde et tilsvarende svar.

Postmannslagene og de som utfører det ganske byrdefulle arbeide å klippe følgebrev- og anvisnings-blankettene kan ikke skape noe ut av intet og den ubekvemme materie som våre vanlige frimerker representerer i dag. Og ikke tror jeg at disse folk underslår de gode frimerker i egen interesse —.

Dette er sakens kjerne.

Dermed avsluttes mine innlegg om denne sak, og jeg takker redaktøren for spalteplassen og avslutter med en vennlig hilsen til den noe iltre «mygg» herr H. Thrap-Meyer.

Berth. C. Middelthun,
borgermester.

Frimerker og humor.

Må jeg først få skyte inn en liten innledende replikk:

«Vær vennlig ikke å skyte på pianisten, han gjør det så godt han kan.»

Det har sikkert mange ganger falt noen hver av oss som dyrker den edle hobby — frimerkesamling, filateli — noe tungt for brystet når man får slengt slike vulgarismer som «Skrap — skraphandel» etc. midt i fleisen og så en etterfølgende elskverdig harsellas om frimerkesamling i sin alminnelighet, osv. Ja, vi går ikke fri for å bli tatt som noen raringer — noen petete forstands- og overmennesker med en pinlig overfølsom påpasselighet og ordenssans. En sublim kompliment som vi presterer vår dypeste reverens for!

Ja, hva kan man ikke få seg til å si om oss når de riktig kjører i vei med sine «elskverdige sarkasmer og harselas».

Fra de mengder av «stoff» — fra bøker, tidskrifter og presse — har jeg tatt med noen «klipp»: kommentarer, raljeringer, elskverdighetsdramatiske meninger fra forståelsegjørende om frimerkesamling i sin alminnelighet og den ravruskende gale karakteristikk og geografi disse

skribenter i særdeleshet krydrer sine innlegg med.

«Hva kan vi lære av frimerker?» spør frimerkemedarbeideren i en Oslo-avis. «Kan vi lære geografi og historie?»

Svar: Nei.

Det finnes virkelig — opplyser samme medarbeider — mange gamle og erfarne samlere som tror på dette. Men de tar feil.

La en utlending betrakte 30øres verdien av Olav-serien med gjengivelse av Arbos maleri av Olav den helliges død i slaget på Stiklestad 1030. Lærer nå utlendingen at Olav den hellige falt på Stiklestad 1030?

Nei!

Og hva vet norske frimerkesamlere om de frie, søramerikanske republikker? Kjenner de slaget ved Boble — vet de hvem som seiret da «Laurato» åpnet ild mot «Esmeralda», og kan de fortelle hva O'Higgins har betydd for Chile?

Nei og atter nei!

Men er da ikke dette å beklage?

Igen: Nei!

For hvis man la frimerkenes lærdom til grunn, ville man få de besynderligste forestillinger om

de frimerkeutgivende land. Vi har til eksempel Lichtenstein, som av utstrekning er ca. — ja, la oss si: som halve byen og hele Sandviken — til Breiviken (for å holde oss innenfor et lokalt og kjent område i Bergen) — men som på sine frimerker gir uttrykk for en utrolig mangfoldighet innen landets natur, som må ha et rikt dyreliv og by på nær sagt «uforståelige» muligheter for jegere.

Vedk. frimerkemedarbeiderskribent konkluderer: Tro ikke at man lærer geografi og historie av frimerkesamleriet. Det gjør man nemlig ikke, og det ville ikke være noen fordel heller. Derimot lærer man *frimerker* — man får litt greie på papir, gummi og denslags, og man oppøves i nøyaktighet, forsiktighet, orden og påpasselighet. (Tenk det, Hedda!) Og *det* — nøyaktighet, forsiktighet, orden og påpasselighet altså — er noen av de første — og de viktigste — tingene man kan lære som «frimerkeentusiast».

Sommeren 1918 skrev Sigrd Undset i en anmeldelse av en svensk bok, «Frankrikes Sjel» av den svenske forfatterinne Marika Stiernstedt, følgende:

«Man finner dyp og hemmelig betydning i de minste ting. Marika Stiernstedt har satt SÅkvinnen fra de franske frimerker som vignett på sin bok. Man husker de tyske frimerker med Germania på, — hun med pikkelhuen på hodet og to pikkelhuer til på barmen; — selve morsmelkens kildespring er blitt innkapslet. Og man ser på SÅkvinnen — på de franske merker — hvor fritt og ubekymret hun bærer sitt skønne legeme i den luftige drakt, hvor spenstig og lettfootet hun går fram mot vinden og slynger ut sitt sædekorn. Ja, hun passer godt som symbol for «Frankriges Sjel», og *den* kan ikke bevare sjelens nøytralitet som synes hun kjemper på liv og død mot den stygge bylten fra *Siegessäule*, hun som vil begave verden med sine skaller og lære den å bevege seg automatisk og grotesk.» —

Som sagt: det ville heller ikke være noen fordel. Man kunne jo tenke at personer som samler på tomflasker ville lære noe om akevitt, men det gjør de ikke, og det er kanskje best slik.

Derimot lærer de noe om flasker, det er det første og det viktigste. Noen er større, andre mindre — flaskene altså. — I sjeldne tilfelle kan man støte på flasker med rektangulære flater, men de fleste er runde. Ved orden og påpasselighet kan man ha håp om å unngå å knuse eller trå — tråkke — uforvarende på dem, slik at man gjør smertefulle rundkast.

Av blomstene kan vi lære at de har et varierende antall støvdragere, av fugler at de har nebb og krås. Mauren er et lite dyr med kraftige kjever. I Stortinget kan man lære noe om Stortinget — det har 150 medlemmer som blir tilvist faste plasser. Overalt er det noe å lære. Av bøker kan man lære noe om bøker, de er undertiden innbundet, til andre tider bare heftet. Bladene inni er beskrevet med trykkbokstaver, noen store, andre små. River man boken i stykker, reduseres verdien. —

Men orden og påpasselighet lærer man likevel best av å samle på frimerker!

(Jeg må ta med her en annen spøkefull skribent og hans mening om hvordan man bruker frimerker ved de franske badestedene — Riviera osv.).

De franske mademoisellers badedrakter kunne nemnt klebes inn i et middelstort frimerkealbum uten å bryte helheten i påfallende grad.

Nederdelen, «buksene», består av to små stykker tøy, som etter edruelige filatelisters mening ikke er stort større enn de trekantede frimerker fra Paraguay. (Zeppelinmerket, 1932, 20 Pesos, brun. Michel-katalognr. 356). Overdelen av badedrakten varierer mere, men ikke meget mere.

Her kunne man tenke seg størrelsen som en fireblokk Chr. —X— 75-års-jubileum — uten gummi, med en skjelmstittende, rødusset «smokk» i sentrum av fireblokken — som også er den eneste befestigelse av 4-blokken. Baderetter er en sjelden forekomst. Yvonne og Jacqueline vil heller ha vått hår enn å bryte en yndig helhet med en ukledelig badehette.

En boksamler (*Idar Handagard*):

«Jeg har aldri kjøpt sjeldenheter fordi de var sjeldne. Allerede som skolegutt ble jeg fort ferdig med frimerkesamlingen, jeg så meg lei på disse frimerkene som gjorde seg så kostbare fordi de var «så sjeldne». Jeg har alltid kjøpt bøker — gammelt og nytt — som jeg på en annen måte brydde meg om og hadde bruk for til mitt arbeide. Jeg har samlet på *innholdet* — bindet kom i annen rekke.

Overbibliotekar *Wilhelm Munthe*:

«Det er stor forskjell på å være boksamler og på å være bokvenn. Den første kan like gjerne bygge opp sin samling på frøkataloger, hver eneste uten vitamin for sjelen. Eierne kunne like gjerne valgt *frimerkesamling* som hobby.

Lektor *Arthur Thuesen*:

«Som samler av frimerker og mynter har jeg lagt meg etter en del litteratur om disse ting. Den filatelistiske samling er ikke særlig stor, den består av et par tidsskrift-rekker, en del kataloger og noen håndbøker og monografier over norske frimerker. Men til gjengjeld har jeg en god samling numismatikk, heraldikk og sfragistikk, særlig er den norske og danske numismatiske litteratur godt representert, delvis også den svenske.» —

Og så kan jeg ikke nekte meg fornøyelsen av å ta med noe om Aper og — frimerker (forfatteren *Odd Eidem*):

«Menneskene har en viss trang til å se på aper. Forleden reiste jeg gjennom København, og som vanlig var det ikke gått mange timer før jeg var på vei ut til den zoologiske hagen. Denne gangen var det forresten ikke bare apene som trakk. Direktøren for hagen hadde slått opp noen begeistrede plakater om en nyervervet *Okapi*.

Den skuffet. Okapien viste seg å være en hestelignende afrikaner, riktignok meget grasios og med obsfeldersk melankoli i øynene. Men den var et skjelvende nervevrak, og alle kjente seg pinlig til mote fordi den ikke trivdes. Foran var den farget som alminnelig hest, med dyp silkeglans i pelsen, men bakerst var den en zebra. Denne eiendommeligheten fikk den til å se merkelig upåkledd ut, for der den stod med knærne sammen og gumlet høy, så det faktisk ut som den prøvde å holde oppe etpar stripete bukser med for vid strikk. Den som engang er kommet uforvarende inn i en gammel frøkens påkleddingsvarelse vil sikkert skjønn på hvilken måte man føler seg uvel foran buret til en Okapi.

En nervøs og fornem bastard som dette burde

man ikke sette i zoologisk hage, bl. a. fordi den, i motsetning til rovdypene, sjenerer oss med sin frihetslengsel. Det er noe annet med apene som jeg tydelig hørte i det fjerne.

Jeg skal ikke oppholde meg så meget ved disse menneskelignende vesener — i sine krumspring og byks hit og dit fra den ene avlusingsstasjon til den annen osv.

Bavianene var de livligste, men merkelig nok var det ganske stille hos disse da jeg kom, dvs. de klatret og hoppet og sprang, men en lang stund skrek de ikke. De vimset bare rundt og bygget makaroni.

Da åpnet seg plutselig falldøren høyt oppe på en klippesøyle, og midt i denne stod en flottas og slo seg begeistret på brystet.

Ingen la først merke til ham enda han stod og smilte som en filmgud mot fotografer.

De funkende øynene sa: «Men se da på meg!»

Han forsøkte seg med et skrik.

Ingen vørte ham. Men da trommet han rasende mot brystkassen og satte i et vrål så vilt at aperikets innbyggere endelig ble oppmerksomme. I tyggende taushet samlet de seg under talerstolen. 100 alvorlige fjes så opp i været.

Bortsett fra den jevne knaskingen var stillheten total, og han snakket lenge. Det minnet om en pressekonferanse.

«Helvetes parveny!» brølte en eldre bavian som hadde mistet håret på ryggen.

Forsamlingen vendte seg forbløffet mot ham. Han utnyttet situasjonen og pekte provoserende mot flottenheimeren på søylen. Kjeften begynte å gå på dem begge to, og under øredøvende spektakkel fra tilhørerne slynget de fornærmelser mot hverandre.

Akk ja, livet i en leir med røde bavianer kan være så mangelunde. — I disse solskinnende formiddagstimen vil kulturpessimistens tanker gå til framtidens psykoanalyserte menneskehet. Skapninger som er befridd for komplekser gir alltid grunn til refleksjoner. Men selv en meget liberal og moderne iakttagelse kvier seg for å beskrive det kjærlighetsliv som utfolder seg i en gård med røde bavianer. En gang, det vet man jo, vil svenskenes sekstiotalister gi seg i kast med oppgaven, men inntil videre får man nøye seg med julelitteraturens beskrivelser av menneskene. Den som ikke en gang tåler den slags har også en utvei. Man kan lytte til de kloke rådene som pastor *Hans Høivik* gir i sin bok: «I brennpunktet». Som kjent vil han her hjelpe ungdommen som er plaget av kjødets lyster. Hva i all verden bør de unge gjøre når det blir for vanskelig? Det er jo ikke noe lett spørsmål. Man har også latt seg fortelle at *Hallesby* har foreslått kald dusj med etterfølgende frottering. Men hans kollega *Høivik* vet enda bedre råd, og man får tro at han har prøvd dem selv:

Bygg *modellfly*! sier han.

Eller du kan samle på frimerker!

Abraham Strømmen.

Frankrike-samlere.

Under henvisning til Frankrike-spalten annet steds i NFT tør en be alle som er interessert i dette lands merker, å sende en meddelelse til *F. C. Svendsen, Bergen*, for om mulig å få i stand en utveksling av litteratur, kataloger, bytte etc.

Sv.

Møtereferater fra FORBUNDSKLUBBENE

D'herrer Sekretærer bes sørge for å sende inn referatutdrag *omgående*. Referatutdragene må være *kortfattede*, og skal være redaksjonen i hende senest 5. i hver mnd. Sterkt forsinkede referater kan ikke påregnes inntatt.

ARBEIDERNE FILATELISTKLUBB

Den årlige generalforsamling ble holdt 2. februar 1954 i klubbens lokale Markveien 58 under ledelse av formannen, E. Sando. Til stede var 26 medlemmer.

Dagsorden og protokoll ble referert og enstemmig godkjent. Årets beretning ble referert ved sekretæren og enstemmig godkjent med et par mindre bemerkninger. Klubbens kassaregnskap ble referert ved kasserer G. Høgdaal og enstemmig godkjent. Regnskap fra byttevirksomheten ble referert ved R. Johansen og enstemmig godkjent. Arrangementskomiteens formann, Alf Andersen, redegjorde for auksjonsvirksomheten og regnskap som ble enstemmig godkjent. Klubbens 10 års nål ble av formannen tildelt herr Dyrstad. G. A. Karlson opplyste at han hadde mottatt 2 gaver til klubbens samlinger: fra hr. Holmqvist en svindelutgave fra Albania, og fra J. Henriksen diverse merker til raritetsamlingen.

Man gikk så over til valgene. Formannen refererte forslagene fra valgkomiteen, som har bestått av G. Riis, Th. Hoffmann og Abr. Aas. — E. Sando hadde frabedt seg gjenvalg som formann. Til de forskjellige tillitsverv ble følgende valgt: G. Holmqvist formann, ny, A. Foldvik viseformann, ny, G. Høgdaal kasserer, gjv., R. Karlson varamann til styret, ny, arrangementskomiteen: Alf Andersen formann, gjv., Hauge revisor, ny, E. Sando varamann, ny, G. Riis arkivar, ny, G. A. Karlson kontaktmann, ny. Samtlige ble valgt med akklamasjon.

Den avgåtte formann, E. Sando, ønsket den nye formann, G. Holmqvist, til lykke med vervet og takket medlemmer og styre for godt samarbeid i den tid han hadde fungert som klubbens formann. Den nye formann inntok deretter formannens plass og rettet en hjertelig takk til Sando for det utmerkede arbeid han hadde utført for klubben; sluttelig takket han medlemmene for tilliten og håpet på et godt samarbeid, hvorpå han erklærte generalforsamlingen hevet.

Møte nr. 419 ble holdt i klubbens lokale 16/2 1954 under formannens ledelse. Dagsorden og protokoll ble referert og enst. vedtatt med et par mindre bemerkninger. Til underretning for medlemmene ble referert skrivelse fra Postverkets Samlerluke vedr. et nytt aerogram i forandret utførelse. Referertes hefte nr. 5 av «Populær Filateli», vedlagt arkivet. Referertes søknad om innmeldelse i klubben med vanlig anbefaling. — Klubbens medlem hr. Rabe ble tildelt nålen for 10 års medlemskap med noen anerkjennende ord av formannen og medlemmenes tilslutning. Abraham Aas hilste fra medlem Adolf Jensen som hadde stilt i utsikt en ny gave til klubben. Klubbens formann, G. Holmqvist, holdt et meget interessant kåseri med motto: «En halv time med Frøding». Hr. Holmqvist fremførte også på en ypperlig måte en del dikt. Viseformann Foldvik,

som ledet siste del av møtet, takket Holmqvist og uttalte sin beundring for fremførelsen, og under medlemmenes anerkjennende tilslutning ble Holmqvist overrakt som gave en bok med en samling dikt av Fröding, fra en anonym giver ved E. Sando. Formannen ba hr. Sando overbringe giveren en hjertelig takk for gaven. — Til stede på møtet var 19 medlemmer.

Møte nr. 420 ble holdt 2/3 1954 under formannens ledelse. Den refererte dagsorden for møtet og protokoll fra foregående møte ble enst. godkjent. Som nytt medlem ble opptatt hr. Joacim Westby, som ble hilst velkommen i klubben av formannen og medlemmene. Formannen opplyste at han hadde mottatt en ny gave, et sofaputetrekk, fra medlem Adolf Jensen. Møtet besluttet å gå til medlemsutlodning som forrige gang, da det var hensikten at gaven skulle støtte klubbens finanser. Hr. Sando foreslo å sende en takkeskrivelse samt en blomst til giveren, som for tiden er meget syk. Sekretæren og hr. Aas fikk i oppdrag å ordne med skrivelse og blomst. Formannen opplyste at Holmqvist junior ville holde et foredrag 27. april 1954 om språkgruppene ved Oslo politi. Under hr. Th. Hoffmanns ledelse ble klubbens samling av norske frimerker fremlagt til beskuelse for medlemmene. Hr. Mørk Haraldsen innleverte en gave til samlingen — en serie Tj. merker 1945/46; fra J. Mortensen innkom en gave, et 20 øres Tj. merke 1926 i fargenyanse. Formannen takket gaverne og hr. Hoffmann for den gode ledelse av fremvisningen.

F. K. Ruud, sekretær.

BERGENS FILATELIST-KLUB

holdt møte nr. 397 den 28. januar 1954 i Tinghusets Kafé under ledelse av formannen, F. C. Svendsen. 37 medlemmer var til stede.

Formannen ønsket medlemmene et godt nytt år og minnet om årets oppgaver, spesielt det store løft Forbundet har tatt på seg i forbindelse med «Håndboken». —

En utmeldelse og en innmeldelse ble referert.

Klubbens Bragd-pokal var av styret besluttet tildelt Abr. Odfjell (p. t. U.S.A.) for året 1953 for særdeles interessert medlemskap og for hans store innsats for norsk filateli i inn- og utland.

Forslag om forandring av møtedag (nå torsdager) ble diskutert, og medlemmene ble anmodet om å komme med uttalelser. Det ordinære møte ble deretter hevet, og man gikk over til års-møtet.

F. Walter Johannesen ble valgt til dirigent og H. Løsch Gundersen og Gustav Erichsen jr. til referenter. — Klubbens regnskap, årsberetning, beretning fra junioravdelingen, byttevirksomheten og Husfondet ble lest og samtlige enstemmig godtatt. Klubbens husfond er nå på ca. 20 000 kroner.

Valgene fikk følgende utfall: Formann: F. C. Svendsen. Styremedlemmer: M. A. Elvsaa, g.j.v., H. L. Gundersen, g.j.v., A. Rønne, g.j.v., og S. Ramstad, ny. Varamenn: Bernh. Nilsen og J. Urdahl (nye).

For tur til å tre ut av klubbens Råd sto: Abr. Odfjell, Sig. Eide og Sig. Pedersen. De to førstnevnte ble gjenvalgt, og som nytt medlem av Rådet ble valgt C. M. Falck. Jørgensen.

Videre ble valgt: Husfondets styre: K. Strand, Finn Amundsen og Edv. Navdahl. Revisor: James

Lindén med Falck Jørgensen som varamann. Arkivar: James Lindén. Samtlige gjenvalg.

Styret fikk fullmakt til å ansette ny bibliotekar, idet Erik Wiborg på grunn av sin nye stilling som bytteleder ønsket seg fritatt fra vervet. Som kasserer ble ansatt Reidar Blytt.

Til slutt takket Svendsen for den tillit som var vist ham ved å gjenvelge ham til formann, og han rettet også en takk til de uttredende styremedlemmer for god innsats. F. Walter Johannesen ble også takket for saklig og grei ledelse av årsmøtet.

DRAMMENS FILATELIST KLUB

holdt medlemsmøte nr. 271 i Central Hotell mandag den 8. februar 1954 kl. 19 i forbindelse med den ordinære generalforsamling. Møtet ble ledet av formannen, ing. Sverdrup, som ønsket de fremmøtte medlemmer velkommen, og han uttrykte håpet om at afetenen måtte bringe et bra resultat for klubben og medlemmene. — Referat fra foregående møte ble opplest og godkjent uten bemerkninger.

Herrene Aas og Hys ble opptatt som medlemmer fra 8. februar 1954.

Videre refererte formannen innkommet post, møteinnkallelser, forespørsel om bytteforbindelser, Norsk Filatelistisk Tidsskrift, Dansk Filatelistisk Tidsskrift, brev fra Tønsberg-klubben om at den forsvunne loddok var kommet til rette. Men Tønsberg-klubben kommer til å beholde boken til fordel for sitt festfond, mens herr Wilthil, som var den som hadde tatt flest lodd, vil få en bok med frimerker fra Spania med kolonier. — Likeledes referertes møtestatistikk for 1953.

Man ble enige om tur til Postmuseet i Oslo søndag 21. februar 1954, avreise med tog fra Drammen kl. 10.05 sammen med juniorene. Man vil da være ved Postmuseet kl. 11.45.

Angående nytt møtelokale, så er situasjonen uforandret.

Til dirigent på generalforsamlingen ble valgt E. Langerud.

Generalforsamlingen ble satt kl. 20 under ledelse av dirigenten, herr E. Langerud.

Årsberetning for 1953 ble opplest av sekretæren og godkjent uten bemerkninger. Regnskapet for 1953 ble referert av kassereren, som fikk decharge. Styrets forslag til disponering av årets overskudd ble enstemmig vedtatt. Styrets budsjettforslag for 1954 ble likeledes enstemmig vedtatt. Likeså ble årsberetning og regnskap for «Stigende Fond» vedtatt uten bemerkninger. Årsberetning for byttevirksomheten ble vedtatt etter en merknad som formannen ga en redegjørelse for. Bibliotekets årsberetning ble enstemmig vedtatt uten bemerkninger. Likeså fikk årsberetning og regnskap for junioravdelingen godkjennelse.

Man gikk så over til valgene, som fikk følgende resultat: Formann: H. Sverdrup (gjenv.) med 25 mot 1 stemme. Nestformann: R. Breda Sørensen (gjenv.). Kasserer: Th. Mandt (gjenv.). Styremedlem: H. Chr. Hansen (ny). Varamenn til styret: O. Breivik, Bj. Wetterstad og dr. Reinsfeldt (alle nye). Revisorer: Arn. Andresen (g.j.v.) og O. Bang Slettemo (ny). Bibliotekar: Arn. Andresen (g.j.v.). Bytteforstander: Sven Thorgersen (g.j.v.) og Sverre Iversen (ny). Assistent hos bytteforstanderen: Th. Mandt (g.j.v.). Styremed-

lem i «Stigende Fond»: H. C. Christoffersen (gj.v.). Suppleant i «Stigende Fond»: Edm. Erikssen (gj.v.). Auksjonskomité: S. Thorgersen, Breda Sørensen og Smith (alle gjenv. valg). Protokollfører: E. Smith (gj.v.) med varamann frk. Larsen (gj.v.). Nytt medlem av valgkomiteen: E. Langerud. Tillitsmenn for junioravdelingen: frk. Larsen og Th. Mandt (begge gj.v.). Festkomité: E. Langerud (gj.v.), Asta Larsen (gj.v.) og E. Smith (ny). Varamann for bibliotekaren: Knud F. Knudsen (ny).

Under Eventuelt tok herr Bang Slettemo opp tanken om at møteinnkallelse ble frankert mest mulig filatelistisk. Han syntes at frankeringen det siste halve året hadde vært mangelfull, dvs. lite filatelistisk. Det ble lovet å rette på saken så snart som mulig; akkurat nå var det vanskelig med frimerker i de rette verdier av noen spesiell filatelistisk interesse.

Formannen fremsatte forslag om å utnevne skipsreder Abraham Odfjell til æresmedlem av klubben. Hans filatelistiske fortjenester er så velkjente at det er unødvendig å nevne dem. Herr Odfjell er tidligere livsvarig medlem av klubben. Han ble utnevnt med 24 stemmer mot 2.

Generalforsamlingen ble hevet kl. 21.

Medlemsmøtet fortsatte kl. 21.08 under ledelse av den gjenvalgte formann, ing. Sverdrup, som takket for tilliten fra medlemmene. Han uttalte at han var beredt til å fortsette og at han på ingen måte manglet arbeidslyst. Videre uttalte han håpet om at alle valgte ville betrakte sine verv med glede, og ikke bare se på dem som en mer eller mindre kjedelig plikt. Hvis medlemmene bare løfter i flokk og ikke stivner til i faste klisjéer, så ville nok klubben fortsatt høste fremgang og trivsel.

Herr Tunesvig tolket så almuens takk til formannen for hans innsats i de 7 år han hadde sittet som formann hittil, og håpet på minst nye 7 under ingeniør Sverdrups glimrende ledelse. Han mente at Sverdrup hadde ydet et så fremragende arbeid som formann, at det ville bli umulig, eller i hvert fall meget vanskelig, å få en annen til å overta formannsvervet siden.

Møtet ble så hevet. Til stede var 29 medlemmer.

HORTEN FILATELISTKLUB

Møte nr. 81 ble holdt på Kaffistova onsdag den 6. januar 1954. Frammøtet var relativt bra, 17 medlemmer møtte fram. Formannen åpnet møtet med ønsket om et godt og fremgangsrikt år for klubben og dens medlemmer. Deretter ble referat fra møte nr. 79, årsmøtet, samt fra møte nr. 80, julemøtet hos hr. Edward Hannevig, opplest ved sekretæren. Ingen bemerkninger dertil.

Formannen refererte så fordelingen av de enkelte verv innen styret: Formann Henry Borgen, viseformann Jacob Østby, sekretær John Grieg, kasserer Jean Sørensen, arkivar Charles Hansen.

Et forslag angående tidsskriftet ble tatt opp til diskusjon, og her var det en del av klubbens medlemmer som hadde et ord å si. Man ble enig om å la betalingen for tidsskriftet 1954 bero, inntil man hadde mottatt det antall nr. for 1953 som man hadde rettmessig krav på, og markere dette i et skriv til forbundet.

Likeledes ble man enig om å påtale overfor forbundet de mangelfulle opplysninger fra forbundsstyrets side til klubben i den tid tidsskriftet ikke var kommet ut.

Et skriv angående sakene ble opplest og en-

stemmig vedtatt sendt forbundet i forbindelse med forbundskontingenten for 1954.

Formannen refererte så møtedagene for kommende sesong som de tilstedeværende medlemmer noterte seg. De øvrige vil få møteliste tilsendt i posten. — Den tidligere praktiserte ordning med møte 1ste og 3dje onsdag i måneden er man gått bort fra, idet man nå har møte annenhver uke fortløpende. På dette vinner man ett møte i løpet av sesongen, og spesielt i år passer dette ekstra bra, idet en får møtedag onsdag før klubbens 5-årsdag.

Deretter anmodet formannen klubbens medlemmer om å komme med forslag til underholdning på de ordinære møter i sesongen. Noen få av klubbens medlemmer stilte seg villig til slike verv i form av demonstrasjon av samling, samt en gjettekonkurranse, slik at man har dekning for sesongens tidligste møter.

Et forslag fra Charles Hansen om å gå til anskaffelse av et annet filatelistisk tidsskrift, resulterte i at man vedtok å abonnere på Nordisk Filatelistisk Tidsskrift.

Den nye bytteleder la så fram en del hefter til gjennomsyn, og det ble en del salg fra dem utover kvelden. Kassereren hadde en travel kveld med inkasso av kontingenten, som samtlige av de tilstedeværende ordnet seg med.

Vårt medlem A. Bye hadde, som så utallige ganger tidligere, med et utlodningsobjekt, denne gang en katalog over Norges frimerker. Utlodningen innbrakte klubbkassen kr. 14.00.

Møtet ebbet ut i 23-tiden.

Møte nr. 82 ble holdt på Kaffistova onsdag den 20. januar 1954. Fremmøtet var bra, 15 av klubbens medlemmer fant veien dit ned.

Herr A. Bye kom med et innlegg, Han ba klubben i likhet med Tønsberg Filatelistklubb å overveie å gå til anskaffelse av en konvolutt for klubben vår, med sådan inskripsjon og tegning på som særkjenner klubben vår. Konvolutten skulle selges til klubbens medlemmer og samtidig gi klubben en liten biinntekt.

Kassereren underrettet om at han ennå ikke hadde mottatt medlemsblankett fra forbundet og således ikke hadde sendt noen medlemsfortegnelser for år 1954 til forbundet ennå.

Byttelederen la så fram en del utvalgshefter til gjennomsyn, og det ble en del salg fra dem utover kvelden. En utlodning ved J. Sørensen over en del frimerker innbrakte klubbkassen kr. 14.00.

Møtet ebbet ut i 22-tiden.

Møte nr. 83 ble holdt på Kaffistova onsdag den 3. februar 1954. Til stede var 16 medlemmer.

Formannen åpnet møtet og ønsket de fremmøtte velkommen. Det skulle i dag vært en fremvisning av en Sverige-samling ved eieren, F. C. Moldenhauer, men denne hadde dessverre måttet melde forfall, da han lå til sengs med et lett hekseskudd. Dette var jo beklagelig, men herr Moldenhauer hadde vært så hensynsfull å overlate materiellet til A. Bye, som skulle besørge fremvisningen av samlingen, så kveldens underholdning var iallfall berget.

Først var det så opplesning av møteboken fra de to foregående møter, møte nr. 81 og 82, ved sekretæren.

Deretter kom herr Edw. Hannevig med et innlegg. Han hadde fått et privat tilbud på 9 år-

ganger av Nordisk Filatelistisk Tidsskrift, nemlig årene 1938 til og med 1946, etter en pris av kr. 5.00 pr. årgang, og ville høre om klubben var interessert i å overta dette tilbudet. Det ville i tilfelle dreie seg om en utgift på kr. 45.00.

I samme anledning nevnte herr J. Østby at vårt medlem herr Leif Eriksen ved en tidligere anledning hadde lovet klubben en hel del årganger av samme tidsskrift. Herr F. Buetner føyde til at disse årganger var av tidligere dato enn dem tilbudet nå gjaldt. Etterat herr A. Bye hadde gitt tidsskriftet en meget hederlig omtale, ble det enstemmig besluttet å kjøpe de 9 tilbudte årganger av tidsskriftet. Herr Hannevig fikk i oppdrag å ordne dette for klubben.

Så tok herr A. Bye over med kveldens underholdning, fremvisningen av herr Moldenhauers Sverige-samling. Det var en meget fin samling, bestående av bare stemplede merker i perfekt stand, oppsatt i 4 praktalbum. En samling som sikkert har kostet eieren et stort arbeide og ganske sikkert en pen slump penger. Hver serie var oppsatt på sin side i enkle eksemplarer, hvor-etter hvert enkelt merke i serien fikk en eller flere sider, oppsatt etter fargenyanser, papir-typer, vannmerkestillinger, takking etc. For alle tresidig takkte merker også i par. Det var en meget interessant demonstrasjon, som vakte den største interesse blant de tilstedeværende, som tillike ga fremvisningen stor applaus. Det eneste lille aberet var at samlingen ikke var tekstet, det var derfor ikke alltid helt lett å få tak i alt ved-ørende merkene. For øvrig skulle jo dette bare være et bevis for eierens kjennskap til merkene, samt en glimrende hukommelse.

Etterat fremvisningen var til ende, la bytte-lederen frem en del utvalgshafter til gjennom-syn, og det ble en del salg utover kvelden.

En utlodning ved A. Bye og Edw. Hannevig innbrakte klubbkassen kr. 16.00. De heldige vin-nere var M. F. Buetner, F. Vikør og Edw. Hanne-vig. — Møtet ebbet ut i 22.30-tiden.

J. Grieg, sekr.

KRISTIANSAND FILATELISTKLUBB

Medlemsmøte nr. 366 ble holdt i Handelens Hus tirsdag den 12. januar 1954 under le-delse av formannen, Arne J. Hansen. Det var 20 medlem-mer til stede.

Formannen ønsket alle vel-kommen og et godt nytt år, og ga så ordet til førstesekretæ-ren som refererte forrige møte. Deretter anmeldte bibliotekaren 5 nr. av tidsskriftene, og forman-nen refererte en del ankommen post.

Under «Eventuelt» opplyste Sigurd B. Johnsen at Odd Knudsen hadde fått diplom for sølvmedal-je for sin temasamling «Dyr» på utstillingen i Lyngby. Formannen opplyste at han fra en venn i U.S.A. hadde fått som julegave en 4-stripe Nor-ge nr. 1 på brev, og dette sjeldne objekt ble vist fram for medlemmene.

Deretter la salgslederen fram en del utvalgs-hafter, og annensekretæren holdt en lynauksjon. Møtet ble så hevet ved 22-tiden.

Møte nr. 367 ble holdt i Handelens Hus tirsdag den 26. januar 1954. Det ble ledet av Arne J. Hansen, og 24 medlemmer var til stede.

Forrige møte ble referert ved førstesekretæ-ren, og en del ankommen post ved formannen. Bibliotekaren anmeldte 3 nr. av tidsskriftene. — I «5 minutter» holdt formannen et interessant og morsomt kåseri om New Zealand.

Til slutt la salgslederen fram en rekke utvalg, og møtet ble så hevet ca. kl. 22.

Medlemsmøte nr. 368 ble holdt i Handelens Hus tirsdag den 9. februar 1954. Formannen, Arne J. Hansen, ledet møtet, og det var 19 med-lemmer til stede.

Etterat møtet var åpnet av formannen, ga han ordet til sekretæren, som refererte forrige møte. En del ankommen post ble referert ved forman-nen, og 4 nr. av tidsskriftene ble anmeldt ved bibliotekaren. Under Eventuelt ble regnskapet lagt frem.

I «5 minutter» holdt Ingolf Nilssen et interes-sant kåseri om Tysklands sportsfrimerker og de-monstrerte en samling av disse merker. Til slutt ble det holdt en lynauksjon ved Sigurd B. John-sen og Ingolf Nilssen, og salgslederen la frem en del utvalg.

Møtet ble hevet ca. kl. 22.

Generalforsamling og møte nr. 369 ble holdt i Handelens Hus tirsdag den 23. februar 1954. Det var 27 medlemmer til stede.

Formannen, Arne J. Hansen, ønsket alle vel-kommen, og etter å ha kontrollert at alle for-malia var i orden, erklærte han klubbens 21. or-dinære generalforsamling for åpnet. Deretter ga han ordet til sekretæren, som leste opp styrets årsberetning.

Kassereren, E. Wirsching, refererte så klub-bens hovedregnskap og fondsregnskap, som beg-gje ble godkjent. Videre leste han opp styrets budsjettforslag og Velferdskomiteens årsberet-ning.

Deretter gikk man over til valg, som fikk føl-gende utfall: Formann: Arne J. Hansen, gjen-valg. Viseformann: M. Berg Thomassen. Kasse-rer: Sigurd B. Johnsen. Som varamenn til styret ble valgt E. Wirsching og Erling Knudsen. Til medlemmer av Velferdskomiteen ble valgt: E. Wirsching, K. Fallang og Sigurd B. Johnsen. Festkomiteen, som består av Ingolf Nilssen og Odd Knudsen, ble gjenvalgt. Dessuten ble følgen-de gjenvalgt: Bibliotekar: J. Ingemann Hansen. Revisor: K. J. Syvertsen. Arkivar: Sigurd B. Johnsen. Tilsynsmenn for juniorgruppen: Kjell Hodne Larsen og K. Roll Lund.

Dermed var generalforsamlingen slutt, og man gikk over til møte nr. 369. En del post var kom-met og ble referert av formannen. Bl. a. forelå et morsomt brev fra et av våre medlemmer som nå var reist til sjøs.

Deretter ble det servert kaffe, smørbrød og frukt. Til delvis dekning av utgiftene holdt fest-komiteen en liten utlodning, og loddsalget gikk strykende. Likeledes ble det foretatt trekning på 2 gevinster blant de medlemmer som hadde be-talt kontingenten innen 15. januar. De heldige vinnere her ble J. Ingemann Hansen og Elof Nielsen. — Til slutt la salgslederen fram en del utvalg, og møtet ble hevet ca. kl. 24.

O. Jarl Hansen.

NOTODDEN FILATELISTKLUBB

avholdt sitt ordinære årsmøte – møte nr. 102 – onsdag den 17. februar 1954 på Victoria Hotell under ledelse av formannen, Nils Thvedt.

Klubbens årsberetning ble referert ved sekretæren og ble godkjent uten kommentar. Revidert regnskap for 1953 ble referert ved kassere- ren og ble enst. godkjent.

De etterfølgende valg fikk følgende utfall: Formann: Nils Thvedt. Viseformann: Randolph Hatlem. Kasserer: Paul Johansen. Sekretær: Einar Waaden. Varamenn: Thyge Melfald og Jan Augustsen. Bytteleder: Olav Langkaas. Revisor: Bjarne Rasmussen.

Av årsberetningen fremgikk det at det i årets løp har vært avholdt 11 medlemsmøter med et gjennomsnittlig fremmøte på 60 % av klubbens aktive medlemmer. Møtene har vært holdt i Biblioteket, hvor klubben får disponere et rom gratis. I en så liten forening som Notodden Filatelistklubb er det ikke alltid lett å drive samlar- arbeidet, det skorter på friske impulser og bred- de i arbeidet, og da arbeidet med juniorene på grunn av mangel på skikket møtelokale er stop- pet opp, går det nokså trått med rekrutteringen.

Klubben vil gjerne få uttale ønsket om at Tids- skriftet fortsatt må få komme ut, idet dette er et meget verdifullt bindeledd mellom samlerne, et bindeledd som kanskje er av ekstra stor be- tydning for de mindre klubber ut over landet.

Etter årsmøtet gikk medlemmene til et enkelt men hyggelig aftenbord, hvorefter det hygge- lige samvær fortsatte utover aftenen.

E. Waaden, sekr.

OSLO FILATELISTKLUBB

Møte nr. 1346 ble holdt den 2. november 1953 i Oslo Handels- stand under ledelse av formannen. Møtet var arrangert som et felles- møte med juniorene. Til stede var 58 medlemmer. Dessuten hadde 12 som vesentlig var juniorenes på- rørende, tegnet seg som gjester.

Fra juniorgruppen deltok 52 medlemmer.

Møtet var av hensyn til juniorene berammet til kl. 19, men da en del av seniormedlemmene ikke møtte frem til den fastsatte tid, kunne mø- tet ikke settes før kl. 19.30, og ventetiden ble øyensynlig lang for de oppspilte ungdommelige deltakere. Da referat fra foregående møte ikke forelå ved møtets begynnelse, ble dette med med- lemmenes samtykke utsatt til neste møte.

Det forelå utmeldelse fra Jacob Urbye, G. H. Johansen og Finn Mathiesen, alle Oslo. Der fore- lå en anmeldelse om opptagelse. Enn videre ble konsulent H. Chr. Bollerød, Theresegt. 21, Oslo, opptatt som medlem. 5 adresseforandringer ble referert.

Formannen ønsket juniorene med pårørende velkommen til fellesmøtet og ga juniorene en ori- enterings om idéen med frimerkesamling, og om hvordan begynnende samlere best bør legge sine samlinger an. Formannen oppfordret også juni- orene til ikke å legge for meget vekt på frimer- kes pengemessige verdi, og til ved bytte i juniorklubben fortrinnsvis å benytte mere ordinære frimerker.

Juniorenes tilsynsman, herr Omar Eliassen, fikk så ordet. Han redegjorde for hvordan arbei- det i juniorgruppen var lagt an, med korte kåse- rier, gratislotteri og konkurranser. Han nevnte i forbindelse med konkurransene at det ble lagt særlig vekt på oppsetting og teksting og ikke så meget på frimerkenes verdi, så selv den samler som bare hadde ordinære merker, kunne delta. Man hadde også til hensikt å begynne et kursus i teksting for juniorene. For øvrig var det an- ledning for juniorene til å få adresser på uten- landske bytteforbindelser, hvorved de kunne få anledning til å utvikle sine språkkunnskaper og til å få kontakt med samlere i andre land, som man kanskje senere i livet vil kunne få glede av.

Det ble så ved juniorgruppens sekretær, herr Egland, lest referat fra juniorgruppens siste møte.

Juniorgruppens formann, Finn Larsen, takket for at juniorene kunne få denne årlige sammen- komst med senioren og for den bistand og inter- esse som seniorklubben viser juniorene. Han men- te at den store fremgang som juniorklubben had- de hatt i den senere tid, særlig skyldtes det in- teresserte arbeide fra de tilsynshavendes side — herr Eliassen og fru Langeborg.

Der ble så vist en meget interessant film som gjennom frimerkene ga et tverrsnitt gjennom Frankrikes og dets koloniers historiske og kul- turelle liv. Filmen ble etterfulgt av en lysbilled- fremvisning av Canada, som viste typiske trekk fra landets historie og fra dets geografiske egen- skaper. Lysbildene ble kommentert av Omar Eliassen.

Formannen takket Eliassen og fru Langeborg for det interesserte arbeide de utførte for juni- orene, og hevet møtet kl. 20.30. Man ble så be- vertet med pølser og potetsalat. I fellesspisnin- gen deltok tilsammen 79 juniorer med pårørende og seniormedlemmer. For mange av de minste var tiden så langt fremskredet at de hadde det travelt med å komme avgårde så snart pølsene var fortært.

Bj. Grøntvedt.

Møte nr. 1347 ble holdt den 16. november 1953 i Oslo Handelsstand under ledelse av formannen, Arnstein Berntsen. Til stede var 70 medlemmer og 1 gjest.

Formannen meddelte at to av klubbens med- lemmer var avgått ved døden, nemlig nr. 7/1953 direktør Wm. Koch, Oslo, og 498/1953 overretts- sakfører Gunnar Knutsen, Fetsund. Han lyste fred over deres minne.

Referatene fra møtene nr. 1345 og 1346 ble opplest og godkjent uten bemerkninger.

Det forelå én innmeldelse: Oddvar Melbye, Knut Alvsønns vei 3, Oslo, samt følgende utmel- delser: nr. 462/53 Harald Heste, Oslo, 642/53 Erling Svensen, Lysaker, 548/53 Henrik Nielsen, Oslo, samt 442/53 Egil Eide, Oslo. Videre forelå en adresseforandring.

Holtan refrerte bytteønsker og nyheter, hvor- etter formannen ga ordet til ingeniør H. Sverdrup som kåserte og serverte medlemmene en «cock- tail, mixed av litt av hvert innen filateliens». Han kom herunder inn på de forskjellige måter å sam- le på og vår hobbys fremtid. Han kom også inn på de uønskede utgaver, og håpet på et bedre samarbeide mellom klubber, forbund og Postver- ket om denne sak.

Etter kåseriet ble det en del diskusjon om dis- se uønskede utgaver, og Nordkappmerkene ble

atter nevnt. Stensdal ga en del opplysninger om disse merker, bl. a. om årsaken til at salget kun foregikk i Oslo.

Fjære hadde ordet og spurte om det ikke var en bestemmelse som forbød 2 serier med tillegg i samme år. Det var nå kommet både Nordkappmerker og et kreftmerke i 1953. Stensdal svarte at han ikke kjente til noen slik bestemmelse og heller ingen av de andre av de tilstedeværende kunne opplyse noe om dette.

Omar Eliassen takket på juniorgruppens vegne for fellesmøtet. Formannen spurte om delingen av gruppen var diskutert. Elisassen svarte at saken måtte utstå til senere.

Møtet ble deretter hevet ca. kl. 21.

Leiv A. Brecke.

Møte nr. 1348 ble holdt mandag den 7. desember 1953 i Oslo Handelsstand under ledelse av formannen, Arnstein Berntsen. Til stede var 65 medlemmer og 2 gjester. Referat fra forrige møte ble opplest og godkjent. Formannen minnet om julemøtet med utdeling av 50- og 25-årsnåler og uttalte håpet om stor tilslutning.

Medlem nr. 544/53 Albert Nygrén, Åbo, som for kort tid siden hadde meldt seg ut av klubben, hadde skrevet og bedt om å bli opptatt igjen. Formannen anbefalte dette innvilget uten de vanlige formaliteter, og medlemmene ga sin tilslutning hertil.

Det forelå 3 ameldelser og utmeldelse fra nr. 374 Gudmund Juell, Kragerø, 412 Johan C. Foichsen, Borkenes, 413 I. Friestad, Nygard, samt en adresseforandring.

Holtan foreviste frimerkenyheter fra F.N. og fra andre steder og fremla noen nye bytteønsker og en auksjonskatalog.

Harald M. Aagaard holdt et morsomt kåseri, kalt «strictly business» som 5. hjul med på forretningsreise. Det ble en koselig reiseskildring fra England og Skottland og i grunnen ikke noe særlig business. Kåseriet innbrakte langvarig applaus.

Ang. innkjøp av balloptikon meddelte formannen at det jo var besluttet å gå til innkjøp, og dette ville bli gjort. Et apparat ville koste ca. kr. 1300.00, og det var da mulig å utvide det til lysbilledapparat. I sådan stand ville det komme på ca. kr. 2000.00. På formannens anmodning meldte Aarøe, Rolén, Kjholt og Treseng seg til betjening av apparatet.

Møte nr. 1349, julemøtet, ble holdt i forbindelse med klubbens 67. årsmøte mandag den 21. desember 1953 i Oslo Handelsstand under ledelse av formannen, Arnstein Berntsen. Til stede var 36 medlemmer og 9 gjester. Rerefat fra forrige møte ble opplest og godkjent.

3 nye medlemmer ble opptatt: 726 fullmektig Odvar Ekholdt, Hauketo, 727 sekretær Per Svane, Nordstrandshøgda, 728 oberst Anders Erichsen, Holmen, Oslo. 3 utmeldelser ble referert: 37 Oscar Steinfeldt Foss, Oslo, 179 Rolf G. Bøckmann, Oslo, 401 Ove Jansson, Oslo.

Formannen refererte julehilsener fra postdirektør Steen-Haug, byråsjef Olaf Riese og fra Osw. Tørjesen med samtidig hilsen fra Birger Bendixen, New York.

Møtet ble hevet og man gikk til de vakkert pyntede bord, hvor maten, ribbe og svinnekam med surkål samt karamellpudding, smakte herlig. — Grøntvedt ønsket velkommen til bords, og formannen talte for klubben, hvorved han selv opp-

trådte som den aldrende 67-åring O.F.K. Grøntvedt talte spirituelt for damene, og så kom man til julemøtets store høytidelighet: utdeling av diplomer og nåler til årets 50-års- og 25-års-jubilanter som var: 50 års medlemskap: Dr. med. H. G. A. Gjessing. 25 års medlemskap: Leif Bucholdt, O. Østby-Deglum, Johannes I. Husabø, Einar Vauvert-Jensen, Ths. Jørgensen, Knut Moe-stue, Knut Oftedal, T. Soot-Ryen og frk. Olga Strand. Av disse var følgende til stede: Dr. Gjessing, Leif Bucholdt, Einar Vauvert-Jensen, Ths. Jørgensen og frk. Strand. — Dr. Gjessing takket i velvalgte ord på vegne av jubilarerne og fortalte bl. a. om hans første år i klubben.

Man gikk så inn i den tilstøtende sal, hvor kaffen ble servert. Et vakkert juletre sto midt i salen, og rundt dette ble det sunget julesanger; senere gikk dansen livlig til langt på natt. Fagernes underholdt med et par små sketsjer.

Møte nr. 1350 ble holdt mandag den 4. januar 1954 i Oslo Handelsstand under ledelse av formannen, Arnstein Berntsen. Til stede var 67 medlemmer og 2 gjester.

Formannen ønsket på styrets vegne medlemmene godt nytt år med takk for det som var gjort i det foregående år, og han håpet på et godt år med godt arbeide for den internasjonale utstilling som klubben forhåpentlig skal arrangere for Forbundet i 1955.

Referat fra forrige møte ble opplest og godkjent. Formannen refererte diverse jule- og nyttårsønsker som var innkommet.

Det forelå 2 anmeldelser og utmeldelse fra 303/54 Aane Anesen, Marielt. 6, Oslo, og Alf E. Hamre Cramer, Bekkestua, samt adresseforandring for frk. Pedersen, nå Vassfaret, Slemdal.

Holtan hadde diverse smånytt å berette, og han fremla nyheter og bytteønsker.

Møtestatistikken, samvittighetsfullt utarbeidet og opplest av Holtan, viste at det i 1953 var holdt 18 hovedmøter med et samlet fremmøte av 1080 medlemmer og 55 gjester, gjennomsnittsfremmøte 63. Dette er dårligere enn året 1952, hvor gjennomsnittet var 66,7.

Aage Biering holdt et overmåte interessant foredrag om Norge nr. 1. Han gjennomgikk først merkets forhistorie med referering av diverse korrespondanse vedr. trykningen, hvorefter han redegjorde i detaljer for studiet av nr. 1 og fortalte mange nye slutninger han var kommet til, særlig med hensyn til klisjéer som måtte være blitt byttet ut under trykningen. Han sluttet med å rette en appell til alle som hadde par og striper, eventuelt blokker av Norge nr. 1, som tidligere ikke var blitt benyttet under rekonstrueringen av arket, om å utlåne sine merker til Håndbokomiteen. Dette for at man skulle kunne få Håndbokens avsnitt om merket så nøyaktig og detaljert som mulig til merkets 100-årsjubileum i 1955. — Foredraget som ble påhørt med stor interesse, brakte kraftig og langvarig applaus. Formannen takket for det strålende foredrag og sluttet seg til Bierings appell, idet han oppfordret medlemmene til å sende sitt materiale direkte til Biering.

Voldgiftsutvalget for Byttevirksomheten ble gjenvalgt med M. C. Rosenhavn, formann, Trøsvig og Omar Eliassen.

Til slutt fulgte en kort diskusjon om måten bespisningen etter møtet var ordnet på. Formannen, Røss og I. I. Jacobsen deltok i diskusjonen.

Møtet ble hevet kl. 21.15.

Møte nr. 1351 ble holdt mandag den 18. januar 1954 i Oslo Handelsstand under ledelse av formannen, Arnstein Berntsen. Til stede var 74 medlemmer og 9 gjester.

Medlem nr. 103/54 disp. Osvald Wiig, Narvik, opptatt 4/8 1924, var avgått ved døden, og formannen lyste fred over hans minne.

Referat fra forrige møte ble opplest og godkjent.

2 nye medlemmer ble opptatt: 678 direktør-assistent Georg Sandström, Gotlandsgt. 64, Stockholm, og 679 kalkulator Ingvar Aarøe, Vestheim-gaten 8, Oslo. Det forelå 5 anmeldelser samt utmeldelse fra 261 kontorsjef Slang, Oslo, og adresseforandring for nr. 531 Dagfin Kjekholt, nå Husebygrenda 3, Makrellbekken, og 595 siv.ing. Bjørn Kvevli, Grubernes Sprængstoffabrikker A/S, Ski.

Formannen fremførte en hilsen fra Abr. Od-fjell. Holtan hadde diverse smånytt og nye bytte-ønsker å fremlegge.

Høstkonkurransen. Juryens formann, I. I. Jacobsen, redegjorde for konkurransen. Det var innkommet 14 samlinger, hvorav 3 måtte avvises fordi de falt utenfor konkurransens ramme. Han leste så opp bedømmelsen av samlingene og ut-delte plaketter og diplomer. Følgende samlinger ble premiert: Kl. 2a Sture Larsson, Kolbotn — Finnland: sølvplakett. Kl. 2a P. Engeland, Ale-sund, — Norge: bronseplakett. Kl. 2c Trygve J. Sommerfelt — Israel: bronseplakett. Kl. 2e John B. Christensen, Kolbotn, — Holland: forgylt sølv-plakett. Kl. 2e Anders Evensen jr., Oslo, — Hol-land: bronseplakett. — Øvrige jury-medlemmer hadde vært: Holtan og Francke.

Møtet ble hevet kl. 20.20.

Møte nr. 1352 ble holdt mandag den 1. februar 1954 i Oslo Handelsstand under ledelse av for-mannen, Arnstein Berntsen. Til stede var 54 medlemmer og 1 gjest. Referat fra forrige møte ble opplest og godkjent.

Fem nye medlemmer ble opptatt: Nr. 680 Vakt-mester Bjarne Woldseth, Frydenbergveien 3 A I. 681 Sekretær Albert Lødrup, A. Tschudis vei 29. 682 Regnskapssjef Peter A. Anensen, Vei 509 nr. 7, Røa. 683 Draftsman Irvin H. Noecker, Belle-vue Ave., Mühneberg Park, Reading Pa., U.S.A. 684 Sjøfører Bjarne Hauge, Orkenøygt. 4 IV. — En anmeldelse ble referert.

Holtan omtalte de nye svenske V.M.-merker og fremla bytteønsker.

Aftenens hovedpost var Jarle O. Stensdals kå-seri om «plate- og etsingsmerker på hollandske merker» med demonstrasjon av deler av hans om-fattende samling av disse saker. Stensdal viste et inngående kjennskap til disse merker, som vel de færreste vet noe om, og hans interessante kåseri frembrakte kraftig applaus. — Formannen tak-ke Stensdal fordi han på en så utmerket måte hadde latt medlemmene få et innblikk i dette in-teressante men vanskelige område.

Til slutt fulgte en diskusjon om og omkring kilovaren og dens innhold. I diskusjonen deltok: Røss, Omar Eliassen, Mathiesen, Thrap-Meyer, Stensdal og I. I. Jacobsen.

Møtet ble hevet kl. 20.45.

Per Widerøe.

Møte nr. 1353 ble holdt mandag den 15. februar 1954 i Oslo Handelsstand under ledelse av for-

mannen, Arnstein Berntsen. Til stede var 73 med-lemmer og 3 gjester. Formannen åpnet møtet med å ønske foredragsholderen velkommen.

Det forelå 1 innmeldelse, nemlig: Nr. 685 Øyvind Hellestø, Oslo, samt 2 som i året hadde sendt utmeldelser, men som var gjeninntatt: nr. 196 A. C. Hamre Cramer, Oslo, samt nr. 261 Mads O. Slang, Oslo.

Formannen refererte deretter en del nyheter og bytteønsker og refererte de nye styre i B.F.K. og Skiens Filatelistklubb etter foretatte valg på generalforsamlinger.

Ordet ble deretter gitt til foredragsholderen, Borgar Hauglid, som kasserte over emnet «Litt om kunst», med lysbilder. Det viste seg at det ikke var så rent lite han fikk beriket oss med i den begrensede tid som kåseriet varte, og det var ikke så vanskelig å forstå at interessen blant medlemmene var stor.

Deretter ble referatet fra forrige møte lest opp og godkjent uten bemerkninger. Til slutt var det gratislotteri ved Ellingsen — og etterat Thrap-Meyer hadde fremsatt et forslag om underhold-ningen på møtene, ble møtet hevet kl. 21.45.

Leiv A. Brecke.

SKIENS FILATELISTKLUBB

avholdt sitt årsmøte mandag den 8. februar 1954 i Festi-viteten. Til stede var 16 med-lemmer. Da det nødvendige antall medlemmer for et beslutnings-dyktig årsmøte var fremmøtt, erklærte formannen, K. Ramstad, årsmøtet for lovlig satt. — Etterat en del innkommet post var referert, ga forman-nen ordet til sekretæren, som leste opp klubbens årsberetning for siste sesong. Av denne fremgikk at klubben pr. 8/2 1954 teller 63 medlemmer, idet 4 nye medlemmer var innvotert og 3 medlemmer utmeldt siden siste årsmøte. Videre fremgikk at klubben har hatt et jevnt godt arbeidsår, selv om årsmøtet kunne vært bedre. Regnskapet ble så referert, og dette viste et lite underskudd. Arbe-retning og regnskap ble gitt decharge. — Av byttelederens regnskap og beretning fremgikk at omsetningen har vært god, og utvalgene har bed-ret seg en tanke i kvalitet. Tilgangen på oversjø-europeiske og nyere skandinaviske merker har vært bra, men mange har savnet de eldre objek-ter. — Biblioteket har mottatt en pen samling tidsskrifter og noen kataloger, således at man nå råder over en ganske god samling filatelistisk litteratur.

Resultatet av de foretatte valg ble: Formann Karsten Ramstad, gjenv., viseformann: Birge Halvorsen, ny, kasserer: Alf Palmgren, gjenv. bytteler: Dagfinn Valen, ny, sekretær: Arvid Hellstrøm, gjenv., revisorer: Arne Hylland og Oscar Jenssen, gjenv. Som varamenn til styret ble valgt Olav Fløgstad og Ragnar Gjessing. Valg-komiteen består av Hans H. Kiil, Niels M. Søn-derskov og Arvid Hellstrøm.

Etter valgene var det en hyggelig spiseaften i Festiviteten Restaurant. Ved bordet holdt Pede Jensen en tale hvori han skisserte klubbens histo-rie gjennom 30 år. Festen fortsatte så utover de små timer med den tradisjonelle «knakk».

Referent.

Møte nr. 487 den 13. oktober 1953. Til stede 24 medlemmer samt 1 gjest, nemlig hr. Agnar Presterud fra Tromsø. To nyinnregnede medlemmer er opptatt: Fylkeslege Hegbom og Otto Mejlender.

Formannen åpnet møtet. Hr. Lindeland som nå er ansatt som sjømannsprest

i Swansea, tok avskjed med foreningens medlemmer. — Det ble holdt utlodning av engelske kolonikroningsmerker. Utenlandske frimerketidskrifter forelå, likesom forskjellige utenlandske nye kataloger for 1954 ble vist. En del norske merker er i stigning. Det var en del diskusjon om norske kilovarepriser og forholdet til kvaliteten.

Prestertud brakte en hilsen fra sin klubb i Tromsø og snakket om lagsvirksomheten i Nord-Norge, som han betegnet som meget god. Vår formann takket og ba Prestertud bringe hilsener tilbake til sin klubb.

Lindeland holdt avskjedsråseri om overtroen blant de innførte på Madagaskar, om medisinmenn, religiøse, hedenske begravelsesseremonier.

Til slutt en auksjon, og så en del byttevirksomhet.

Møte nr. 489 den 27. oktober 1953. Til stede 20 medlemmer. Formannen ledet møtet og gjennomgikk post, hvorefter ordet ble gitt til Jon Bjørheim som kåserte om Norges helsaker. Bjørheim viste frem sin samling av gammelt og nytt, hvoriblant også krigstidens søknadskort som regnes som helsaker. Monteringen av helsaker er nok noe vanskeligere enn vanlig frimerkeoppsetting, og den krever jo atskillig mer plass. Det er vanskelig å si hvor mange omtrentlig det er i Norge som samler helsaker.

Så en hyggelig pause, og til slutt en mindre auksjon.

Stavanger Filatelistklubbs årsfest ble holdt 7. november 1953. Formannen i festkomiteen, herr Evensen, ønsket velkommen. Det var 20 medlemmer som hadde en hyggelig aften i Håndverkerrestaurantens nyoppussede lokaler. Bordet var veldekket med pene blomsterdekorasjoner — og rettene smakte. Det var aspargessuppe, lammetek med grønnsaker og iskake.

Borgermester Middelthun holdt festtalen for klubben og rettet skålen til formannen, Bernt C. Middelthun, som kvitterte med gode ord til medlemmene, med en skål til hr. Sigvaldsen. Sigvaldsen holdt så en humorfylt tale om gamle medlemmer og episoder i klubbens liv som falt i god jord. Et festtelegram ble opplest. Hr. Carl Guldbrandsen var tradisjonen tro og holdt en sprudlende tale for Filatelia som fra sin sokkel kneiste mot ham. Etter middagen hyggelig prat, kaffe og festauksjon som bød på mange interessante ting. Auksjonarius var hr. Carl Mathiesen. — En spiss på festen var i år som før planunderholdning av formannen og av hr. Birkemo.

Møte nr. 490 den 24. november 1953. Til stede 15 medlemmer og 2 gjester. Formannen ønsket velkommen, og posten ble gjennomgått. Formannen snakket en del om de danske julemerker, og

en artikkel fra «Frimærkenyt» om den nye serie danske frimerker ble lest. Den handlet om historikken om de nye merker — og som gjør det så interessant å følge med og samle slike serier. Trelleborg, det historiske minnet ved Korsør, og Espen Snare som anla Kalundborg, ble omtalt.

Formannen behandlet emnet sortering av dubletter, hvorledes mer effektivt å kunne nyttiggjøre disse ved å ha den rette orden på dem. Formannen demonstrerte en sorteringsmetode som han selv bruker og som viser seg å være meget praktisk, nemlig en stor eske med mange smårom som har skrå bunn. Den skrå bunn gjør det lett å ta merkene med pinsetten. — Ennvidere fremvistes en grei konvoluttkasse med skillekort av farget kartong, samt moderne innstikkbøker for dublettarkivering på oversiktlig måte. Så var det pause og byttekveld og en liten utlodning og auksjon.

Møte nr. 491 den 8. desember 1953. Til stede 13 medlemmer og 1 gjest. Formannen ønsket velkommen og ledet møtet. Han leste en artikkel fra «Politiken» om forfalskning av danske og finske frimerker som har passert i Danmark, men synderen var nå knepet.

Formannen foredro så en del om frimerker med feiltrykk, feil detaljer i tegningene, om feil fremkommet ved speilfotografering av portretter, om stavfeil, grammatiske feil og heraldiske feil. Han demonstrerte så en hel samling av en mengde forskjellige lands frimerker med en rekke feil. Merkene var greit oppsatt i kartotek, hvert merke på sitt lille stykke kartong, og således utmerket for denne undervisning. En hel del av slike ting går nok de fleste samlere hus forbi.

Formannen takket alle for året som gikk ut, og ønsket god jul.

Schweizer Briefmarken-Zeitung

nr. 5/54 har en utmerket spesialartikkel (på fransk) om Mexico — ideallandet for specialsamlere. Den omhandler studier av den første utgave og er skrevet av Paul Zigg, Zürich.

Sv.

PRISLISTE OVER NORSKE FRIMERKER

Januar 1954,

utgitt av Norsk Frimerkehandler Forening, til salgs i alle frimerkeforretninger.

Pris 80 øre + porto 15 øre.

CODE SAMLINGER

og enkeltmerker kjøpes. - Samlinger takseres. - Ekspertise for utenlandske merker besørges.

Finn O. Arnesen - Skippergt. 36, Oslo.

Medlem Norsk Frimerkehandler Forening.

1955 ZUMSTEIN

Europakatalog 38. opplag

utkommer i september.

På ca. 1300 sider finner De fortegnelse over alle merker fra Europa, europeiske postkontorer i utlandet og de tidligere tyske kolonier.

Innbundet i hel sjirting.

Pris norske kr. 30.00.

Kan bestilles hos Deres frimerke- eller bokhandler — eller direkte hos

ZUMSTEIN & CIE., BERN

— Inh. Hertsch & Co. —

Postboks 1291 Transit.

Samler-annonser.

PRIS PR. LINJE KR. 1.00. MINIMUM KR. 5.00.
Beløpet må innsendes sammen med bestillingen.

Søker frimerker fra Norge — etter 1938 også masseware. I bytte gis meget gode hollandske merker, hovedsakelig veldedighet. Svar på dagen.

**J. Gerretsen, Pansierstrasse 48,
Scheveningen-Holland.**

Ønsker kjøp av norske jubileumsfrimerker fra 1938 til 1943 og eldre merker av god kvalitet, stemplet. Oppgi pris og hvor meget De har. Franker filatelistisk.

Georg Høiland, Boks 41R9, Sandnes.

Send me 100—150 better stamps of Norway or Iceland. I will send you the same quantity and value Germany.

**H. Wustlich, Berlin-Zehlendorf,
Neue Strasse 12, Tyskland.**

Stor Europa-samling 1840—1928 utstykket til rimelige priser. Send Deres mankoliste og De får omgående tilbud uten kjøpetvang.

**Elof Nielsen, Hejmdalsgd. 4,
Horsens, Danmark.**

Send me 1000 common stamps whole world, many sorts, receive better grade stamps Afa 1954 Kr. 8,—.

**Anton Babst, Bautzenerstr. 8,
Berlin W 35, Germany.**

For 500—2000 frimerker fra Deres land sender jeg det samme antall fra Tyskland. Hvis ønskes gir jeg 20— Michelmark for 2000 stk. masseware i bytte mot katalogverdi bedre Tyskland—Europa etter mitt valg. Korresp. tysk og engelsk.

F. Foell, Schwaikheim bei Stuttgart, Tyskland.

Ich kann alle moderne Norwegenbriefmarken, auch in Mengen, gebrauchen. Ich gebe sehr gute Gegensendungen.

**J. Gerretsen, Pansierstr. 48,
Scheveningen, Holland.**

Jeg er kjøper av Norge nr. 1 til min typesamling. Har også typet byttemateriale om det foretrekkes.

Aage Biering, Rüsalléen 34, Slemdal, Oslo.

Til min stempelsamling er jeg kjøper av Norge nr. 1 - 4 - 8 - 14 - 18 og 10 øres stolpeskrift, nummer, dato, d/s-avstpl. og håndskrevne.

Johan Lyder von Tangen — Boks 50, Bergen.

Finnland, 200 forskjellige, n.kr. 8.00, 300 forskj. 25.00. Østkarelen, 28 forskj. kr. 25.00, 1 kg postforseglet kr. 25.00. Finnland spesialkatalog 1954. Betaling i ubr. norske merker.

*Lauri Peltonen — Frimerkeforretning,
Hanko, Finland.*

Kjøper obegagnat Norge nr. 50 a, 51 III b, 53 IV, 53 VIII, 54 II a B & E, 54 II otandat, 54 II A & B typ. 2 & 3. Til salu eller bytte mot foregående nr. 64 stå. vm. obegagnat.

Lippe Persson, Varberg, Sverige. (OFK-medl.)

Suche alles von Schweden ab 1947. Alles von Finnland ab 1948. Island, Norwegen, Grønland ab 1950 gestempelt — mehrfach. Geben gleichen Wert nach Katalog 1954. Monaco, Frankreich, Deutschland nach Wunsch.

**Markenbörse Wiesbaden,
Postfach 902, Tyskland.**

Kjøper følgende brukte fireblokker: nr. 6, 7, 12, 13, 15, 16 I, 17, 19, 20, 21, 22, 24 I b - II b - III b, 25 II - III, 26, 27, 29, 30, 31, 35, 36, 37, 38, 40, 43, 44, 45, 46, 47, 51 I-II-III-IV, 53 I-III-IV-V-VII-VIII, 54 I-II-V, 55, 56, 57, 58, 60, 61, 62, 63, 66, 69, 82, 84.

*Dr. Earl G. Jacobsen, 231 S. Lombard Ave.,
Oak Park, Illinois, U.S.A.*